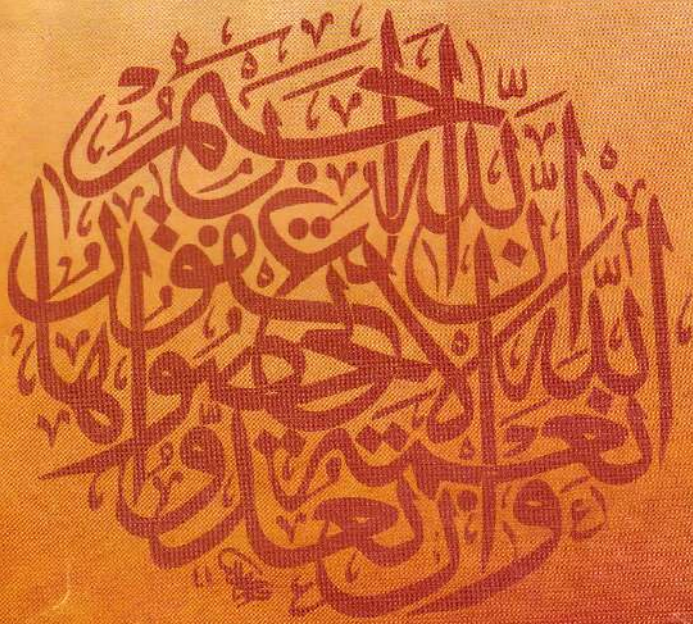

இஸ்லாமிய சிந்தனை

ISLAMIC THOUGHT (الفكر الإسلامي)

ISSUE-146

இதழ்: 38
மலர்: 02

QUARTERLY RESEARCH JOURNAL OF JAMIAH NALEEMIAH

நளீமீய்யா இஸ்லாமிய வவளியீட்டுப் பன்யகம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

நோன்பு

எத்தனை ரமழான்கள் வந்து போய்விட்டன எம்மிடம் எந்த மாற்றமும் ஏற்படுத்தாமல்?!

ஞானமும், ஆழ்ந்த அறிவும் அழப்படையான இறைத் திருநாமங்கள். அந்த ஞானத்திலிருந்து பிறந்த சட்டங்கள் நிச்சயமாக அர்த்தம் உடையதாய், மனிதனுக்கு நலன் பயப்பதாய் அமைய வேண்டும்.

ஆனாலும் எம்மில் அதிகமானோர் நோன்பை வகை வகையாகச் சாப்பிடல், தூங்குதல், உயிரோட்டமற்ற மிக வேகமான தராவீஹ் தொழுகை என்ற வகையில் தான் கழித்து வருகிறார்கள். போதாமைக்கு விளையாட்டுக்களில் கழிப்பவர்களும் எம்மில் பலர் உள்ளனர். சமூக ரீதியாகவும் ஒரு பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை.

இந்நிலைக்கு என்ன காரணம்?

நோன்பை ஒரு சடங்காக, சம்பிரதாயமாக மட்டுமே நாம் பார்க்கிறோம். வணக்க வழிபாடுகளின் இலக்கை நாம் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவற்றின் வெளித்தோற்றத்தை மட்டும் பூர்த்தி செய்வதால் நன்மை கிடைக்கும், அது போதும் என நம்புகிறோம்.

அல்லாஹ் எம்மை காலையிலிருந்து மாலை வரை வெறுமனே பசிக்க வைத்து, இப்படி ஒரு மாத காலம் செய்ய வைத்து அதற்கு மட்டும் கூலி தருகிறானா? இப்படி எம்மை வருத்துவது தான் இறை நாட்டமா?

நோன்பின் நோக்கம், பொதுவாக வணக்க வழிபாடுகளின் பின்னணி புரியப்பட வேண்டும். அந்த இலக்கை அடையும் வகையில் தனி மனிதர்களும் சமூகமும் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஆன்மீக ரீதியாக மனிதர்களைப் பயிற்றுவிப்பது எப்படி? ஆன்மாவைப் பாதித்துள்ள நோய்களை எப்படிக் குணப்படுத்தலாம்? என்ற அறிவைப் பெற்ற "முரப்பிகள்" [பயிற்றுவிப்பாளர்கள்] பலர் பள்ளிகளில் அமர்ந்து இந்த நோன்பு காலத்தில் மட்டுமாவது மக்களை வழி நடாத்த வேண்டும்.

இப்படியொரு வேலைத்திட்டத்தை கொண்டு செல்லும் வகையில் பள்ளிகள் நோன்பு ஆரம்பிக்கும் போதே தம்மைத் தயார் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இப் பணி நாம் சமூகத்துக்குச் செய்ய வேண்டிய முக்கிய கடமையாகும்.

- அஷ்ஷெய்க் எம்.ஏ.எம். மன்ஸூர்

இஸ்லாமிய சிந்தனை

ISLAMIC THOUGHT

மலர் : 38 இதழ் :02 2016 (146) ISSN 1391- 393X
 QUARTERLY RESEARCH JOURNAL OF JAMIAH

அத்தியாயம் அஹ்வூஅராஉ
 - உஸ்தாத் அம்ரு காஸித் 03

நன்மை, நற்பணி பற்றிய
 அஸ்தர்ஆனின் பிரயோகம்
 - அஹ்வூயக் எம்.ஜே.எம். அரபாத் கரீம் 08

வாழ்க்கைச் சோதனைகளின் பரிமாணங்கள்
 - அஹ்வூயக் எச்.ஐ. கைருஸ் பஷர் 15

முஹம்மத் அனாத் [லியோபால்ட் வெய்ஸ்]
 - கலாநிதி எம்.ஏ.எம். சுக்ரி 91

பிச்சைப் புரிதலின் பதப் பிரயோகங்களின்
 வகிபாகம் -X
 - அஹ்வூயக் எம். நவாஸ் ஸனூர்தீன் 95

மனிதவள விருத்தி தொடர்பான
 இஸ்லாமிய கண்ணோட்டம்
 - அஹ்வூய்க்பிஸ்தாமி 31

'மகாஸிதுவூ ஹீஆ' கலையின் அவசியமும்
 'மஸ்வஹா' என்ற எண்ணக்கருவும்
 - அஹ்வூயக் எம்.ஏ.எம். அஹ்வூர் 34

அஸ்லாஹின்புயி என்ற அஸ்தர்ஆனிய
 இகாட்பாடும், சிறுபான்மை முஸ்லிம்களின்
 வாழ்வியலும்
 - அஹ்வூயக் ஸகீ பஸ்ஸ் 49

பிரதம ஆசிரியர்:
 கலாநிதி எம்.ஏ.எம்.சுக்ரி
 Ph.D.(Edin)
 பணிப்பாளர், ஐமீஆ நகீம்யா

நிர்வாக ஆசிரியர்:
 என்.எம்.ரிஷாட்
 (Naleemi) B.A

வெளியீட்டு ஆலோசனைக் குழு:
 ஏ.என். அகார் முஹம்மத்
 (Naleemi) B.A. Hons (Cey)
 என். ஐயூப் அலி
 (Naleemi) B.A. Hons (Cey) M.A.(Sudan)
 எச்.ஐ.எம். கைருஸ் பஷர்
 (Naleemi) B.A. Hons (Cey) M.A.(Sudan)
 எஸ்.எச்.எம். ஃபழீஸ்
 (Naleemi) B.A (Cey) M.A. (Cey)

நிர்வாக உதவி, மற்றும்
 கணனி வழவமைப்பு:
 எம்.ஆர்.எம். முஸம்மில்

அட்டை வழவமைப்பு:
 நஸீர் மொஸலி

தனிப் பிரதி ரூபா 60.00
 தபால் மூலம் ரூபா 100.00
 ஒருவருட சந்தா ரூபா 400.00

இந்தியா,பாகிஸ்தான்,மாலத்தீவு 700.00
 மலேசியா,மத்தியகிழக்கு நாடுகள் 750.00
 ஏனைய நாடுகள் 800.00

இச்சுலுசீகையில் வெளியாகும் கட்டுரைகளினுள்ள கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதியவர்களே பொறுப்புடையவர்கள்

The Manager, Naleemiyah Bureau of Islamic Publications,
 P.O. Box: 1, Beruwala.(12070) Sri Lanka.
 T.P : 034 - 2276338 Tel/Fax : 034-2276339 E-mail: islamicthought@live.com

அனைத்தும் இறை சித்தத்தின் அடிப்படையே!

அண்மையில் நாடு எதிர் நோக்கிய பெரும் சோதனையாக இயற்கையின் கோர அழிவுகளான பெருவெள்ளமும், மண்சரிவுகளும், அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட பாரிய உயிரிழப்புக்களும் பொருட் சேதமும் ஆயிரக் கணக்கான மக்களை நிர்க்கதிக்கு ஆளாக்கியுள்ளது. இத்தகைய அனர்த்தங்கள் ஏன் நிகழ்கின்றன? அதற்கான காரணங்கள் என்ன? என்பது பற்றி இன்று பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது.

ஒரு விசுவாசியைப் பொருத்தளவில் அனைத்தும் இறை சித்தத்தின் அடிப்படையிலேயே நிகழ்கின்றது என்பது அவனின் ஆழமான நம்பிக்கையாகும். எனவே எத்தகைய இழப்புக்களை அவன் எதிர்கொண்டாலும் அதனை தைரியமாகவும், பொறுமையோடும் எதிர்கொள்ளும் உணர்வுபெறும், மன உறுதியையும் அவன் பெற்றுள்ளான். இத்தகைய சோதனைகளின்போது, எத்தகைய இழப்புக்களை அவன் சந்தித்தாலும், விரக்தி, நம்பிக்கையின்மையை விடுத்து, எதிர்காலத்தை நம்பிக்கையோடு எதிர்கொள்ளும் மன உறுதியை இஸ்லாம் ஒரு விசுவாசிக்கு வழங்குகின்றது.

அண்மையில் நிகழ்ந்தது போன்று இயற்கை அனர்த்தங்கள் நிகழக் காரணமான பௌதீக காரணிகள் பற்றி இன்றைய காலகட்டத்தில் மிகத் தீவிரமாக சிந்தித்தல் அவசியமாகும். எத்தகைய திட்டமிடலும் இன்றி, அவற்றின் புகோள ரீதியான பாதிப்புகளை கவனத்திற் கொள்ளாது, கட்டட நிர்மாணங்கள் வழகால் வசதிகளைக் கருத்தில் கொள்ளாது மேற்கொள்ளப்படுவதும், அபிவிருத்தி என்ற பெயரில் காட்டு வளங்களை அழித்தல் போன்ற செயல்பாடுகளும் இத்தகைய இயற்கை அனர்த்தங்களுக்கு பெருமளவு காரணமாக அமைகின்றன என்பது அனைவராலும் இன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் உண்மையாகும்.

வெறுமனே பொருளாதார நன்மைகளை மட்டுமே நோக்காகக் கொண்ட தூரநோக்கற்ற இத்தகைய செயற்பாடுகள் உலகளாவிய அளவில் இயற்கை அனர்த்தங்களுக்கு முக்கிய காரணமாக உள்ளது. எனவே அபிவிருத்தி பற்றிய முழுமைத்துவ நோக்கு அவசியமாகின்றது. இந்த முழுமைத்துவ நோக்கு இன்று சூழலியலாளர்களால் மிக வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

அண்மையில் நிகழ்ந்த இயற்கை அனர்த்தமானது எல்லா சமூகங்களையும் பாதித்தது. எத்தகைய இன, மத பேதமுமின்றி அனைத்து மக்களும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டினர். மீட்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டனர். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் மொழி, இனம், மதம் என்ற எல்லைகளைத் தாண்டி, மனிதத்துவமும், மனித நேயமுமே மிகைத்து நின்றன. மனிதத்துவமும், மனித நோக்குமே சமூகங்களைப் பின்னிப் பிணைக்கும் பெரும் சக்தியாக உள்ளன. நாட்டைக் கட்டி எழுப்பும் பணியில் இந்தப் பெருமானங்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்படல் மிக அவசியமாகின்றது.

- கலாநிதி எம்.ஏ.எம். சுகீரி

அத்தியாயம் அஷ்ஷு'அராஉ

உஸ்தாத் அம்ர் காலித்

பெயர்ப்பு : அஷ்ஷெய்க் ஏ.பி.எம். அப்பாஸ் - நளீரி M.A.(ind),PGDE

இவ்வத்தியாயம் மக்காவில் இறங்கியது; அத்தியாயம் அல் வாகிஆவைத் தொடர்ந்து இது இறக்கியருளப் பட்டது. அல் குர்ஆனில் அத்தியாயம் அல் புர்காணை அடுத்து இது இடம் பெறுகிறது. இதில் அடங்கியுள்ள வசனங்களின் எண்ணிக்கை இருநூற்றி இருபத்தேழாகும்.

“என்னிடமிருந்து ஒரு வசனத்தை யாவது எத்தி வையுங்கள்”

இவ்வத்தியாயம் இஸ்லாத்தின் தூதை மக்களுக்கு அவர்களில் தாக்கம் செலுத்தக்கூடிய வகையில் மிக அழகிய வழிமுறைகளைக் கையாண்டு எத்தி வைப்பதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி பேசுகின்றது. மூஸா (அலை) அவர்களது காலத்தில் மக்களில் தாக்கம் செலுத்தக் கூடிய சாதனமாக “மந்திரம்” அமைந்திருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்களது காலத்தில் கவிதைகளுக்கு சமூகத்தில் பாரிய இடம் இருந்தது; கவிஞர்கள் சமூகத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தனர். இவ்வத்தியாயத்தின் பெயர் “கவிஞர்கள்” என்ற பொருளைத் தரக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

இவ்வத்தியாயம் முஸ்லிம்கள் தொடர்பாடல் கலையைக் கற்பதற்கும்,

கருத்துக்களைப் பிறருக்கு எத்தி வைக்கும் கலையை கற்பதற்கும் மிகவும் தேவையுடன் இருந்த ஒரு கால கட்டத்தில் இறங்கியது; பகிரங்கப் பிரச்சாரம் ஆரம்பித்தவுடன் இது இறங்கியது; குறிப்பாக நபி(ஸல்) அவர்கள் ஸபா மலையின் மீது ஏறி நின்று, முதன்முதலாக மக்காவில் இஸ்லாத்தைப் பற்றி பகிரங்கமாக எடுத்துரைத்ததைத் தொடர்ந்து இவ்வத்தியாயம் இறங்கியது. இஸ்லாமிய பிரச்சாரத்தின் பரவலில் ஊடகத்தின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குவதிலும் இவ்வத்தியாயம் பங்காற்றியுள்ளது என்பது இதன்மூலம் தெளிவாகின்றது.

மொழியப்படும் வார்த்தைகளின் முக்கியத்துவம்!

ஊடகங்கள் இருபக்க கூர்முனைகளைக் கொண்ட ஆயுதங்களைப் போன்றவை. மனிதர்களை வழிகெடுக்கவும் அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம். நேர்வழி காட்டுவதற்கும் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியும். இதனால்தான் இவ்வத்தியாயம், “மேலும், கவிஞர்களையோ- வழிகெட்டுப் போனவர்கள் தான் பின்பற்றுகின்றார்கள்.

அவர்கள் ஒவ்வொரு பள்ளத் தாக்கிலும் அலைந்து திரிவதையும் தாங்கள் செய்யாதவற்றைக் கூறுவதையும் நீர் பார்க்கவில்லையா? ஆனால், எவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டு, நற்செயல் புரிந்தார்களோ, மேலும், அல்லாஹ்வை அதிகம் நினைத்தார்களோ, மேலும், தங்களுக்குக் கொடுமை இழைக்கப் பட்டபோது அதற்காக மட்டும் பழி வாங்கினார்களோ அவர்களைத் தவிர!-மேலும், கொடுமை புரிகின்றவர்கள், அவர்கள் எந்த கதியை அடையப் போகின்றார்கள் என்பதை அதிவிரைவில் அறிந்து கொள்வார்கள்” (26:224-227) எனும் வசனங்களோடு முற்றுப் பெற்றுள்ளது.

நபி (ஸல்) அவர்களது காலத்தில் கவிஞர்கள் - நவீன பரிபாசையில் கூறுவதாயின் ஊடகவியலாளர்கள் - மக்கள் சீர்கெடுக்கப்பட, இறை பாதையிலிருந்து தடுக்கப்பட காரணமாக அமைந்தனர், வேறு சில கவிஞர்கள் நேர்வழிக்கான, சத்தியத்தை மக்கள் மத்தியில் எத்தி வைப்பதற்கான மேடைகளாக அமைந்தனர். எனவே, கருத்துக்களைப் பர்ப்ப இவ்வூடகங்களைச் சொந்தமாக வைத்திருக்க இஸ்லாமியப் பிரச்சாரகர்கள் கடமைப்பட்டுள்ளனர். (இவை காலத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாறுபடலாம்), அவற்றை மிகச் சிறந்த வழி முறைகளைக் கையாண்டு இஸ்லாத்தைப் பரப்புவதற்காக அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வது அவசியமாகும்.

உள்ளங்களின் திறவுகோல்கள்

அல் குர்ஆனின் அனைத்து அத்தியாயங்களிலுமே ஒரு விடயத்தை நாம்

அவதானித்துள்ளோம். குறிப்பிட்ட அத்தியாயத்தின் மையக் கருத்தைப் பலப்படுத்தக் கூடிய விதத்திலேயே அவ்வத்தியாயத்தில் இடம்பெறும் நபிமார்களின் வரலாறுகள் அமைந்திருக்கும் என்பதுவே நாம் அவதானித்த அவ்விடயமாகும். இவ்வத்தியாயத்தில் மூஸா (அலை) அவர்களைப் பற்றி எடுத்துரைக்கும்போது, தன்னால் சிறந்த விதத்தில் மக்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியாது போகும் என நினைத்து அவர் அஞ்சியமை எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. “என் நெஞ்சம் இறங்கி விடுகின்றது; என் நாவுக்கு சரளமாகப் பேச வருவதில்லை” (26:13) இவ்வத்தியாயத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள நபிமார்களின் வரலாறுகள் அனைத்துமே அந் நபிமார்கள் தமது கருத்துகளை வைத்துத் தம் சமூகங்களுடன் உரையாடியமைக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள மூஸா (அலை), இப்ராஹீம் (அலை), நூஹ் (அலை), ஹூத் (அலை), சுஹப் (அலை) ஆகிய நபிமார்களின் சரிதைகளில் “அவர் கூறினார்”, அவர்கள் கூறினர்” என்பவற்றுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது. பகிரங்கப் பிரச்சாரக் கூட்டம் தொடங்கும்போது, அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்களைத் தயார்படுத்தும் வகையில் எடுத்துரைக்கப்பட்ட, உரையாடலுக்கான பாணியை விளக்கும் அழகிய வசனங்களாக இவை அமைந்துள்ளன. பகிரங்கப் பிரச்சாரத் தொடக்கத்தில் இவ்வத்தியாயம் இறங்கியது என்பதற்கு சான்றாக, “உம்முடைய மிக நெருங்கிய

உறவினர்களை எச்சரிக்கை செய்யுங்கள்” எனும் வசனம் அமைந்துள்ளது.

அழகிய உரையாடல்

உதாரணமாக மூஸா (அலை) அவர்கள் பிரிஅவ்னுடன் உரையாடியமை சம்பந்தமாக பேசும் வசனங்கள் உரையாடலுக்கான அழகிய பாங்குகளை முன்வைக்கும் விதத்தில் அமைந்துள்ளன. “மேலும், அவனிடம் கூறுங்கள்: அகிலங்களின் இறைவன் எங்களை அனுப்பியிருக்கிறான்; இஸ்ராஈலின் வழித்தோன்றல்களை நீ எங்களுடன் அனுப்பிவிட வேண்டும் என்பதற்காக! அதற்கு பிரிஅவன் கூறினான்: “நீ குழந்தையாய் இருக்கும்போது உன்னை நாம் எம்மிடத்திலே வைத்து வளர்க்கவில்லையா? மேலும், உன் வாழ்நாளில் பல ஆண்டுகள் நீ எம்மிடம் கழித்திருக்கின்றாய். அதன் பின்னர் நீ செய்துவிட்ட அந்தச் செயலையும் செய்துள்ளாய். நீ பெரிதும் நன்றிகெட்ட மனிதன்தான்!” (26:16-19) பிரிஅவன் மூஸா (அலை) அவர்களுக்கு விடுக்கும் கடினமான ஒரு குற்றச்சாட்டு இது. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் இஸ்லாமியப் பிரச்சாரகர்கள் எவ்வாறு பதிலளிப்பார்கள்? “மூஸா பதில் கூறினார்: அப்போது நான் அறியாமையினால் அக்காரியத்தைச் செய்துவிட்டேன். பின்னர் நான் உங்களுக்கு அஞ்சி உங்களிடமிருந்து ஓடிவிட்டேன். பின் என் இறைவன் எனக்கு நுண்ணறிவுத் திறனை வழங்கினான்; என்னைத் தூதர்களில் ஒருவராகவும் ஆக்கினான்” (26:20-21)

பிரிஅவன் கடந்த காலத்தை வைத்து தொடர்ந்து தன்னை குற்றம் சுமத்து

வதற்கான வழியை மூஸா (அலை) அடைத்து விடுகிறார்; தற்காப்புப் பணியிலிருந்து தாக்குதலை நோக்கி அவர் நகர்கிறார் என்பதனை அடுத்த வசனத்திலிருந்து புரிய முடிகின்றது.

“எனக்குதவி செய்ததாக நீ சொல்லிக் காட்டும் அந்த உபகாரத்தின் உண்மைநிலை யாதெனில், நீ இஸ்ராயீல் வழித்தோன்றல்களை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்ததேயாகும்” (26:22)

குற்றச்சாட்டுக்களைத் தொடர்ந்து பிரிச்சாரப் பணியுடன் தொடர்பான உரையாடல் ஆரம்பிக்கிறது. பின்வரும் வசனங்களை அவதானியுங்கள்: “பிரிஅவன் கேட்டான்: ‘மேலும் அகிலங்களின் இறைவன் என்பது என்ன?’ அதற்கு மூஸா பதிலளித்தார்: ‘அவன் வானங்கள், பூமி மற்றும் அவற்றிற்கு இடையிலுள்ள அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் அதிபதி ஆவான் நீங்கள் உறுதியான நம்பிக்கை கொள்பவர்களாயிருந்தால்’” (26:23-24)

பிரிஅவன் தன்னைச் சுற்றியிருந்தவர்களிடம் கூறினான்: “கேட்கிறீர்களல்லவா? அதற்கு மூஸா கூறினார்: ‘அவன் உங்களுடைய இறைவனும், முன்னோர்களான உங்கள் மூதாதையருடைய இறைவனுமாவான்’” (26:25-26)

“அதற்கு பிரிஅவன் (அவையோரை நோக்கி) கூறினான்: உங்களிடம் அனுப்பப்பட்ட இந்தத் தூதர் சரியான பைத்தியகாரனாய்த் தெரிகின்றார்!” அதற்கு மூஸா கூறினார்: “கிழக்கு, மேற்கு மற்றும் அவற்றிற்கிடையேயுள்ள அனைத்திற்கும் அவன் அதிபதியாவான். நீங்கள் சற்றேனும் அறிவுடையோராக இருந்தால்” (26:27-28)

இவ்வசனங்கள் அனைத்தையும் நோக்குகையில் “மேலும், அகிலங்களின் இறைவன் என்பது என்ன?” எனும் பிரிவுவின் விளைவுக்கு முஸா (அலை) தொடர்ந்து பதிலளித்துக் கொண்டு சென்றிருப்பதை அவதானிக்கலாம். அவையோரில் தாக்கம் செலுத்துவதே அவரது நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது. இதனால் தான் அவர் பிரிவுவின்மூலம் முதலாவது விளைவுக்குப் பின்னர் வெளியான அற்பமான செயற்பாடுகளில் அவர் கவனம் செலுத்தாது, முதல் விளைவுக்கே தொடர்ந்து விடையளித்துக் கொண்டு சென்றார்.

முஸா (அலை) அவர்களது சரிதையில் ஊடகம்

முஸா (அலை) அவர்களது சரிதையிலிருந்து இன்னொரு அம்சத்தையும் அவதானிக்கலாம். அதுதான் தன்னால் முடியுமான மிகச் சிறந்த வழிமுறையைக் கையாண்டு மக்களில் தாக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்பதில் அவர் கொண்டிருந்த ஆர்வம். அவர் பிரிவுவின்மூலம் கூறுகிறார்: “முஸா கேட்டார்: ‘தெளிவான ஒரு சான்று நான் உங்களிடம் கொண்டுவந்தாலுமா?’ (26:30)

அவ்வழிமுறை யாது? மந்திரமே அது. முஸா (அலை) அவர்களது காலத்தில் மக்களுக்கு மத்தியில் செல்வாக்கு மிக்கதாக அது அமைந்திருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்களது காலத்தில் கவிஞர்கள் வகித்த செல்வாக்கை அல்லது நவீன காலத்தில் ஊடகவியலாளர்கள் வகிக்கும் பங்கை முஸா (அலை) அவர்களது காலத்தில் மந்திரவாதிகள் வகித்தனர்.

அசத்தியமும் (பிரிவுவின்மூலம்) அவனது

பட்டாளங்களும்) பொதுசன அபிப்பிராயத்தை தம்வசம் வைத்திருப்பதிலேயே முக்கியத்துவம் செலுத்தி தொழிற்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கிறோம்.

“அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘இவரையும் இவருடைய சசோதரரையும் தடுத்து வையுங்கள். பறையறைவோரை நகரங்களுக்கு அனுப்புங்கள்’” (26:36) தமக்கும் முஸாவுக்கும் இடையிலான அப் போட்டி பகிரங்கமாக இடம்பெற வேண்டுமென்றே அவர்கள் விரும்பினர். இதனாலேயே, மக்களிடம் கோரப்பட்டது: “நீங்கள் கூட்டத்துக்கு வருவீர்களா?” (26:39) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களும் உரையாடலும்

இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களது சரிதையில் உரையாடலில் வேறொரு பாங்கை அவதானிக்கலாம். அதனை இவ்வத்தியாயம் எமக்கு கற்றுத் தருகின்றது. பகுத்தறிவு ரீதியாக அவர் தன்னை எதிர் கொள்வோரை ஆரம்பத்தில் எதிர்கொண்டார்: “அதற்கு அவர் கேட்டார்: ‘நீங்கள் அழைக்கும்போது உங்கள் அழைப்பை இவை கேட்கின்றனவா? அல்லது இவை உங்களுக்கு ஏதேனும் இலாபமோ, நட்டமோ அளிக்கின்றனவா?’” (26:72-73) இதற்கான அவர்களது பதில் பலவீனமானதாக அமைந்தபோது, இப்ராஹீம் கூறினார்: ‘எவற்றை நீங்களும் உங்களுடைய முற்காலத்து முதாதையர்களும் வணங்கி வந்தீர்களோ அவற்றை நீங்கள் என்றாவது

(கண் திறந்து) பார்திருக்கின்றீர்களா? என்னைப் பொறுத்தவரை திண்ணமாக இவை அனைத்தும் விரோதிகளாகும். ஆனால், அகிலங்களின் அதிபதியைத் தவிர” (26:75-77)

இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் இறைவனைப் பற்றி பிரஸ்தாபிக்க வில்லை. அவனது பண்புகளை அடுக்கிக் கொண்டே செல்கிறார். ‘அவன் எத்தகையவனெனில், அவன்தான் என்னைப் படைத்தான்; மேலும் அவனே எனக்கு வழிகாட்டுகிறான். எனக்கு உண்ணவும் பருகவும் தருகிறான்; மேலும், நான் நோயுற்றால், அவனே எனக்கு குணமளிக்கிறான். அவனே என்னை மரணிக்கச் செய்வான்; பின்னர் மீண்டும் எனக்கு வாழ்வளிப்பான். மேலும், கூலி கொடுக்கப்படும் நாளில் அவன் என் பாவங்களை மன்னித்தருள்வான்” (26:789-82)

அல்குர்ஆனின் தெளிவான நடை

நபி (ஸல்) அவர்களது பிரச்சாரத்தின் மையமாக அல்குர்ஆனே அமைந்திருந்தது. இவ்வத்தியாயத்தில் இடம்பெறும் அல்குர்ஆனைப் பற்றிய வசனங்கள் அதனது தெளிவான நடைக்கும் மக்களுக்கு மத்தியில் அதற்கிருந்த செல்வாக்குக்கும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வழங்கியுள்ளன. ஆரம்பத்திலேயே, “இவை தெளிவான வேதத்தின் வசனங்களாகும்(26:2) என கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வத்தியாயத்தின் இறுதிப் பகுதியில், ‘தெள்ளத் தெளிந்த அரபி மொழியில்’ (26:195) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பேசும் மொழியானது செல்வாக்குச்

செலுத்தக் கூடியதாக அமைய வேண்டுமெனில், மக்கள் வாழும் சூழலுக்கு ஏற்ற விதத்தில் அது அமைந்திருப்பது அவசியமாகும். இல்லாதபோது அது எவ்வளவு தரமானதாக இருப்பினும் தாக்கம் செலுத்தாது. எனவேதான், “நாம் இதனை அரபியல்லாத எவர் மீதாவது இறக்கி வைத்திருந்தால், மேலும், அவர் இதை அவர்களுக்கு ஓதிக் காட்டினால் அப்போதும் இவர்கள் அதனை நம்பக் கூடியவர்களாய் இருக்க மாட்டார்கள்” (26:198-199)

இவ்வத்தியாயத்தின் வசனங்கள் எல்லாக் காலங்களிலும் வாழ்கின்ற, அனைத்து இடங்களிலும் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களுக்கு பிரச்சாரத்தில் மிகச் சிறந்த, மிகத் தெளிவான பாணிகளைக் கையாளுமாறு வழிகாட்டியுள்ளன என்பது மேல் விளக்கியவற்றில் இருந்து தெளிவாகிறது.

தெய்வீக ஊடகம்

முஸ்லிம் சோதரா! அத்தியாயம் அஷ்ஷுஅராவை ஓதுகையில் எப்போதும் நீ ஊடகம் த.வாவுக்கான சாதனங்களுள் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்பதை மறவாதே! பாவங்களையும், குழப்பங்களையும், மானக்கேடான அம்சங்களையும் பரப்புவதற்கான ஒரு சாதனமாக அது அமையக்கூடாது என்பதை மறவாதே! இதுவே இவ்வத்தியாயம் ஊடகவியலாளர்களுக்கு சொல்லும் செய்தியாகும். மக்களுக்கு மத்தியில் செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடிய மிகச் சிறந்த வழிமுறைகளைத் தேடிக்க

20ம் பக்கம் பார்க்க

நன்மை, நற்பணி பற்றிய அல்குர்ஆனின் பிரயோகம் தலைப்பு ரீதியான தப்ஸ்ரை நோக்கி

அஷ்ஷெய்க் எம்.ஜே.எம். அரபாத் கரீம் - நளீமி M.A.

முன்னுரை

அல்குர்ஆன் அதன் அத்தியாயங்கள், வசனங்கள் சொற்பிரயோகங்கள் முதலானவற்றுக் கூடாக தனது தூதை மிகவும் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் முன்வைக்கிறது. அல்குர்ஆன் சார்ந்த ஆய்வுப் பரப்பில் அதன் அத்தியாயங்களும் வசனங்களும் கூடிய முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றதனைப் போன்று, அது பயன்படுத்தும் சொற்பிரயோகங்கள் மிகுந்த கவனயீப்பை தப்ஸ்ரீ கலை வரலாற்றில் பெற்றுள்ளது. ஆரம்பகால தப்ஸ்ரீ நூற்கள் குர்ஆனிய சொற்களை மொழி, சட்டம் முதலானவைகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து விளக்கியமையின் விளைவாக நவீன காலத்தில் அல்குர்ஆனுக்கு தலைப்பு ரீதியாக விரிவுரை எழுதுவதை இலகு வாக்கியுள்ளது. அல்குர்ஆன் ஆராயும் தலைப்புக்கள் அல்லது பிரயோகிக்கும் சொற்களைத் திரட்டி ஆய்வுக்குட்படுத்தி சமகால பிரச்சினைகளுக்கு குர்ஆனிய தீர்வுகளை முன்வைப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சி- தலைப்பு வாரியான தப்ஸ்ரீ என நவீன காலத்தில் வழங்கப்படுகிறது.

இந்தப் பின்னணியில் அல்குர்ஆன் பிரயோகிக்கும் “பிர்ரு” என்ற சொல் மற்றும் அதிலிருந்து பிரிந்து வந்த சொற்களை மையப்படுத்தியதாக அமையும் இவ்வாய்வு அல்குர்ஆன் இப் பதங்களை பிரயோகித்து முன்வைக்கும் சிந்தனைகளை தருகிறது.

சொற் பொருள்

“பர்” என்ற வினைச் சொல் நன்மை செய்தான், வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினான், நற்பணி செய்தான், அங்கீகரிக்கப்பட்டது முதலான கருத்துக்களைத் தருகிறது.⁽¹⁾ “பர்” என்பதன் வினையடியாகிய “பிர்ருன்” நன்மை, சீரான செயல், கட்டுப்படுத்தல் முதலான கருத்துக்களைத் தருகின்றது. இதன் எழுவாய் வடிவம் “பர்ருன்”, “பார்ருன்”- நற்காரியம் புரிபவன் என்பதாகும். அப்ரார், பரதுன் என்பன அவற்றின் பன்மை வடிவங்களாகும்.⁽²⁾ அல்குர்ஆன் “பிர்ருன்” என்ற வினையடியிலிருந்து பிறக்கும் பல்வேறு சொல் வடிவங்களை பயன்படுத்தியுள்ளது. அந்தவகையில்

வினையடி “பிர்ருன்”, நிகழ்கால வினை “யபிர்ரு” எழுவாய் “பர்ருன்”, பன்மை “அப்ரார்”, “பரதூன்” முதலான சொற்கள் அல்குர்ஆனில் பரியோகிக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.⁽³⁾ “பரதூன்” என்ற பன்மையை மலக்குமார்களுக்கும், “அப்ரார்” என்பதை உயரிய மனிதர்களுக்கும் அல்குர்ஆன் பயன்படுத்தியிருப்பதை ஆய்வுக்குட்படுத்திய குர்ஆனிய சொல் ஆய்வாளர்கள் “பரதூன்” என்பது அப்ரார் என்பதை விட பொருள் செறிவு கொண்டது எனக் கருதுகிறார்கள்.⁽⁴⁾

அல்குர்ஆனில் இடம்பெற்றுள்ள “பர்ருன்” மற்றும் அதனை ஒட்டிய சொற் பிரயோகங்களை திரட்டி நோக்கும் போது, அவை பிரதானமாக இரண்டு கருத்துக்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை ஆய்வுக்கூடாக புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

1. அனைத்துவகை நற்காரியங்கள்

அல்குர்ஆன் நன்மையை குறிப்பதற்காக மிகவும் செறிந்ததொரு சொற் பிரயோகமாக பிர்ரை பயன்படுத்தியிருப்பதாக இமாம் ஷெளகானி (ரஹ்) குறிப்பிடகிறார்.⁽⁵⁾ அல்லாஹ்வின் ஏவல் விலக்கல்களை கவனத்திற்கொண்டு அவனுக்கு முழுமையாக சரணடைந்து வாழ்தல், அல்லாஹ்வினால் விதியாக்கப்பட்ட கடமைகளை செவ்வனே நிறைவேற்றி பாவங்களிலிருந்து விலகி வாழ்வோரை அப்ரார்- என்பது குறிப்பாதாக இமாம்களான தபரி (ரஹ்), இப்னு கஸீர் (ரஹ்) விளக்குகிறார்கள்.⁽⁶⁾

இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் வரையறைகளுக்கு உட்பட்டு, அல்லாஹ்வுக்கு

கட்டுப்பட்டு வாழும் சிறந்த மனிதர்களைக் குறிக்க அப்ரார்-என்ற சொற் பிரயோகம் பயன்படுத்தப்படுவதையும், அத்தகையவர்கள் நிரந்தர இன்பம் நிறைந்த சுவனத்தில் தங்கியிருக்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் என்பதும் தெளிவாகிறது. “நிச்சயமாக அப்ரார் நிரந்தர இன்பத்தில் இருப்பார்கள்”

(இன்பிதார்:06)

பிர்ருன் அனைத்து நன்மைகளையும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பதம் என்பதற்கு மிகத் தெளிவான சான்றாகவும் பின்வரும் வசனம் அமைந்துள்ளது:

கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்கும் உங்களது முகங்களை திருப்புவதல்ல நன்மையான காரியம். ஆனால், நன்மையான காரியம் என்னவெனில், அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் மலக்குகளையும் வேதங்களையும் நபிமார்களையும் நம்பிக்கை கொள்வதாகும். அத்தோடு செல்வத்தை அதன் மீது பற்றிருந்த போதிலும் உறவினர்கள், அநாதைகள், ஏழைகள், வழிப்போக்கர்கள், கேட்டு வாங்குபவர்கள் ஆகியோருக்கு கொடுப்பதும், அடிமைகளை விடுதலை செய்வதில் செலவழிப்பதுமாகும். மேலும் அவர் தொழுகையை நிலைநாட்டுவார். ஸகாத் கொடுப்பார். அத்தோடு அவர்கள் உடன்படிக்கை செய்தால் பூரணமாக நிறைவு செய்வார்கள். துன்பங்கள், கஷ்டங்களின் போதும், யுத்த சந்தர்ப்பத்திலும் சகித்து பொறுமையாக வாழ்வார்கள். அவர்கள்தான் உண்மையானவர்கள். அவர்கள்தான் இறையச்சம் கொண்டவர்கள்.

(ஸூரா பகரா:177)

மகத்தான கருத்துக்களையும் பொதுவான விதிகளையும் சீரான அகீதாவையும் உள்ளடக்கிய இந்த ஆயத் இஸ்லாம் பற்றிய மிகவும் பூரணமான பார்வையை முன்வைப்பதோடு, “பிர்ரு”-நன்மை பற்றிய மிகவும் தெளிந்த சிந்தனையையும் தருகிறது. இந்த ஆயத் முன்வைக்கும் கருத்தை அல்லது ஆயத்தின் அடிநாதமாக விளங்கும் “பிர்ரு” “நன்மை” என்பதன் பொருளை மிகச் சரியாக புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் அது இறங்கியதன் பின் புலத்தை விளங்குவது அவசியமாகிறது.

பைதூல் மக்திஸிலிருந்து கிப்லா கஃ. பாவை நோக்கி மாற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து வேதம் வழங்கப்பட்டவர்களில் ஒரு சாராருக்கும் முஸ்லிம்களில் சிலருக்கும் சந்தித்துக்கொள்வது கஷ்டமாகியது. இந்நிலையில் இப்படியொரு கிப்லா மாற்றத்துக்கான நியாயத்தை விளக்கி இந்த ஆயத் இறங்கியது.⁽⁷⁾ இத்தகைய திசை மாற்றத்தின் பிரதான நோக்கம் அல்லாஹ்வுடைய கட்டளைகளுக்கு எந்தளவு தூரம் கட்டுப்பட்டு, அவன் ஷரீஅத் ஆக்கியவற்றை பின்பற்றுகிறார்கள் என்பதை பரிசீலிப்பதற்காகும். இப்படியாக அல்லாஹ்வுக்கு கட்டுப்படுவதற்குப் பெயர் “பிர்” என்பதாகும். எனவேதான் இந்த வசனத்தை விளக்கும் உஸ்தாத் முஹம்மத் அப்துஹ் “ஷரீஆவுடைய இலக்குகளை மிகச் சரியாக புரிந்துகொள்ளத் தவறிய வேதம் வழங்கப்பட்டவர்களும் சில முஸ்லிம்களும் பிழையான புரிதல்களை சீர் செய்யும் வகையில் இறங்கிய இந்த வசனம் மார்க்கம் என்பது வெறுமனே நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டிய அம்சங்

களை உள்ளடக்கியது மாத்திரமல்ல, மாற்றமாக ஈமானிய அம்சங்களை ஆழ்ந்து நம்புவதும், ஈமான் வேண்டி நிற்கும் செயற்பாடுகளை நிறைவாக மேற்கொள்வதுமாகும் என விளக்குகிறார்.⁽⁸⁾

குறித்த வசனம் மார்க்கம் பற்றியும் “பிர்ரு” தொடர்பாகவும் மிகவும் விரிந்த தொரு கருத்தைத் தருகின்றது., “பிர்ரு” வெறுமனே வெளித்தோற்ற செயற்பாடாக இருக்கமாட்டாது; மாற்றமாக அது கோட்பாடு, உணர்வு, செயற்பாடு, பண்பாடு முதலானவைகளை ஒரே நேரத்தில் உள்ளடக்கிய காத்திரமான பணிகளைக் குறிக்கும் ஒரு பதமாகும்.⁽⁹⁾ எனவே அப்ரார்- ஆழ்ந்த ஈமானும், விளைவாக குடும்பம் மற்றும் சமூகத்தில் பலவீனமானவர்களுக்கு செலவழித்தல் முதலான சிறந்த சீரிய செயற்பாடும், வாழ்க்கை எதிர்கொள்ளும் நிர்க்கதியான கட்டங்களில் அழகிய பொறுமையை மேற்கொள்வதும், தொழுகை, ஸகாத் முதலான வணக்க வழிபாடுகளை உயிரோட்டத்தோடு மேற்கொண்டு, அவற்றினூடாக எதிர்பார்க்கப்படும் இலக்குகளை அடையும் விதத்தில் நிறைவேற்றும் பண்பு கொண்டவர்களுமாவர் என்பது தெளிவாகிறது.

குறித்த வசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு “பிர்ரு” என்பது நன்மையான காரியங்களில் மிகவும் விரிந்தளவில் ஈடுபடுதல் என்பதாக நவீன தப்ஸீர் ஆசிரியர்கள் விளக்குவர்.⁽¹¹⁾ எனவே மேற்குறித்த குர்ஆனிய வசனமும், அது அருளப்பட்ட பின்னணி, அந்த வசனத்திற்கு ஆரம்ப மற்றும் நவீனகால தப்ஸீர் ஆசிரியர்கள் முன்வைக்கும் விரிவுரைகளையும் திரட்டி

நோக்கும்போது- “பிர்ரு” பற்றிய ஆழமான புரிதல் உருவாகிறது.

அல்குர்ஆன் “பிர்ரு” பற்றி முன்வைக்கும் மிகவும் விரிந்த கருத்துக்களோடு இணைத்து இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதற்கு வழங்கிய வரைவிலக்கணத்தையும் சேர்த்து நோக்கும்போது “பிர்” என்ற சொற் பிரயோகம் உட்பொதிந்துள்ள நுணுக்கமான கருத்துக்களை மேலும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பிர்ரு” என்பது உள்ளம் அமைதியடைந்த, மனத்திருப்திகொண்ட செயற்பாடுகளாகும்.⁽¹¹⁾ இன்னொரு அறிவிப்பில் “பிர்ரு” என்பது நல்ல பண்பாடாகும். என்று கூறியதாக வந்துள்ளது.⁽¹²⁾

மேற்குறித்த இறைதூதரின் வரைவிலக்கணம் “பிர்ரு” பற்றிய மற்றொரு விளக்கத்தைத் தருகிறது. மனநிறைவோடும் உளத் திருப்தியோடும் நிறைவேற்றப்படும் சகல கருமங்களும் “பிர்ரு”-நன்மை என்பதாக இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் விளக்கினார்கள். ஒழித்து மறைத்து குறுகுறுக்கும் உள்ளத்தோடு செயற்படுத்தும் பாவச் செயல்களுக்கு புறம்பாக மனநிறைவோடும் மனச்சாட்சிக்கு முரணில்லாத வகையிலும் மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்துப் பணிகளும் “பிர்ரு” என்ற வட்டத்துக்குள் உட்படுவதை புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. எனவே, நன்மை செய்பவர்கள் மனச் சாட்சிக்கு முரணில்லாத, மன நிம்மதியோடு கருமமாற்றும் சிறந்த மனிதர்களாக விளங்குவதோடு சமூகம் வேண்டி நிற்கும் உயரிய பண்பாடும் கொண்டவர்களாக இருப்பர். இத்தகைய அப்ரார்

கள் நிரந்தர இன்பம் கொண்ட சுவனத்தில் மூழ்கியிருப்பார்கள்.

“அப்ரார் கற்பூரம் கலந்த கிண்ணத்திலிருந்து அருந்துவார்கள்” (இன்ஸான்:05)

2. நற்பணிகள்

“பர்ர” என்ற வினைச்சொல் பொதுவாக நற்கருமங்கள் செய்தான் என்ற கருத்தை உணர்த்துவதைப் போல, பிறருக்கு நன்மை செய்தான் அல்லது நற்பணிகளில் ஈடுபட்டான் என்ற பொருளையும் தருகிறது.⁽¹³⁾ அந்த வயில்தான் “அப்ரார்” என்ற பதம்-நற்பணி செய்வோர் என்ற கருத்தையும் தருகிறது. அல்குர்ஆன் பல இடங்களில் இந்தக் கருத்தில் “பிர்ரு” அல்லது “அப்ரார்” என்ற பதங்களை பிரயோகித்துள்ளது.

“நீங்கள் விரும்புகின்றவற்றிலிருந்து செலவழிக்கும் வரையில் பிர்ரை அடைந்து கொள்ளவே மாட்டீர்கள்”

(ஆல இம்ரான்:92)

“எனது தாய்க்கு நன்மை செய்யவனாகவும் என்னை அவன் ஆக்கினான்”

(மர்யம்:32)

அல்குர்ஆன் நற்பணி செய்தல் என்ற கருத்தில் “பிர்ரு” அல்லது “அப்ரார்” என்ற பிரயோகத்தை பயன்படுத்தியிருப்பதை இங்கு ஓரளவு விரிவாக நோக்குவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

(i) பெற்றோருக்கு நன்மை செய்தல்

பெற்றோருக்குப் பணிவிடை செய்வதற்கு அல்குர்ஆன் “பிர்ரு” என்ற பதத்தை பிரயோகித்துள்ளது. அந்த வகையில் நபி ஈஸா (அலை) அவர்கள்

சிறு பிராயத்தில் இருக்கும்போது தன்னை அல்லாஹ் தாய்க்கு நன்மை செய்பவராக ஆக்கியதாகக் கூறியதை ஸுரா மர்யம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது:

“எனது தாய்க்கு நன்மை செய்பவனாகவும் (பார்ரன்)என்னை அவன் ஆக்கினான்” (மர்யம்:32)

பெற்றோருக்கு நன்மை செய்வதனை ஹதீஸ் “பிர்ருல் வாலிதைன்” என்று குறிப்பிடுகிறது.⁽¹⁴⁾ எனவே அல்குர்ஆன், ஸுன்னா ஆகிய இரண்டுமே பெற்றவர்களது விவகாரத்தில் கூடிய அக்கறை எடுத்து, அவர்களைக் கண்ணியப்படுத்தி, மிகச் சிறந்த முறையில் வாழவைத்தல் என்பதனைக் குறிப்பிடுவதற்கு “பிர்ரு” என்ற சொற் பிரயோகத்தை பிரயோகிப்பதை காண முடிகிறது. அந்தவகையில் தான் ஒரு முஸ்லிமைப் பொருத்தவரையில் “பிர்ரு” எனப்படும் நற்பணி அவனது வீட்டுக்குள்ளிருந்து உருவாகிறது. தன்னைப் பெற்றெடுத்து, சீராக வளர்த்த பெற்றோரை மிகவும் சிறப்பாகவும் சந்தோசமாகவும் வாழவைப்பதோடு ஒருவரின் நற்பணி ஆரம்பமாகிறது. இன்னொரு வார்த்தையில் கூறுவதாயின் தனது வளர்ச்சியில் பங்கெடுத்த, தனது முன்னேற்றத்துக்கு மிகவும் ஆரம்ப காலம் முதல் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய பெற்றோரை நன்றியுணர்வோடு நாடத்தும் உயரிய மனிதர்களே அப்ரார்களாவர் என்பது புலனாகிறது.

(ii) முஸ்லிம் அல்லாதோருக்கு நன்மை செய்தல்

முஸ்லிம் சமூகத்துக்குள்ளால் நற்பணிகள் சுருங்கிவிடாது, முஸ்லிம்

அல்லாதோருக்கும் நன்மைகள் சென்றடைவதற்காக செயற்படுதல் என்ற கருத்தையும் அல்குர்ஆன் பயன்படுத்தும் “பிர்ரு” என்ற பிரயோகம் குறித்துநிற்கிறது.

“மார்க்க விடயத்தில் உங்களோடு போராடாத, உங்களை உங்களது வீடுகளிலிருந்து துறத்தாத முஸ்லிம் அல்லாதோருக்கு, நீங்கள் நன்மை செய்வதனையும், அவர்களோடு மிகவும் நீதமாக நடந்து கொள்வதையும் உங்களுக்கு அல்லாஹ் தடுக்கவில்லை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதியாளர்களை நேசிக்கிறான்”

(மும்தஹனா:8)

இங்கு அல்குர்ஆன் சமாதான சக வாழ்வு மேற்கொள்ளும் முஸ்லிம் அல்லாத சகோதரர்களுக்கு நன்மை செய்தல், அவர்களை கௌரவப்படுத்தல் என்பதனை அவசியத்தை குறிப்பதற்கு “பிர்ரு” என்ற பிரயோகத்தை பயன்படுத்தியிருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.⁽¹⁵⁾

முஸ்லிம் சமூகத்தின் முன்னேற்றங்களுக்காக உழைக்கும் அதேவேளை, ஏனையவர்களது நலன்களிலும் கரிசனை செலுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து இங்கு மிகத் தெளிவாக உணர்த்தப்படுகிறது. அந்தவகையில் ஒரு முஸ்லிம் இனம் சார்ந்து சிந்திக்கும் இனவாதியாக, நிலம் சார்ந்து சிந்திக்கும் பிரதேசவாதியாக இருக்க மாட்டான். இத்தகைய ஒடுங்கிய எல்லைகளைக் கடந்து விரிந்த மனிதாபிமான, சகோதரத்துவ சிந்தனையினடிப்படையில் சிந்தித்து, பரஸ்பரம் நன்மைகளை மேற்கொண்டு வாழ்பவனாக இருப்பான். இத்தகைய மனித சகோதரத்துவத்தை இங்கு அல்குர்ஆன் கட்டியெழுப்ப விரும்புகிறது. மிகவும்

விரிந்த உளநிலையும், உயரிய செயற்பாடும் கொண்டவனாக ஒரு முஸ்லிம் விளங்குவான். மிகச் சிறந்த பண்பாடுகளைப் பெற்று ஒரு பொதுநலவாதியாக செயற்படும் ஒரு முஸ்லிம், துவேஷமின்றி, ஆரவாரமின்றி நற்பணிகளை மேற்கொண்டு சமூகமும் நாடும் வேண்டிநிற்கும் ஒரு பிரஜையாக விளங்குவான்.

(iii) சமூக நலனுக்காக செலவழித்தல்

முஸ்லிம் சமூகத்தின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு இஸ்லாமிய த. வாவின் மேம்பாட்டுக்காக செலவழித்தல் என்ற கருத்திலும் அல்குர்ஆன் “பிர்ரு” என்ற பிரயோகத்தை பயன்படுத்தியுள்ளது. இதனை அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

“நீங்கள் விரும்புகின்றவற்றிலிருந்து செலவழிக்கும்வரை பிர்ரை அடைந்து கொள்ள மாட்டீர்கள்” (ஆல இம்ரான்:92)

இந்த வசனம் இறங்கியதைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்றதொரு நிகழ்வையும் இணைத்து நோக்கும்போது “பிர்ரு” என்பதின் பொருளை மிகவும் விரிவாக புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மேற்குறித்த வசனம் இறங்கிய போது அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னிடமுள்ள எனக்கு மிக விருப்பமான சொத்து “பைரஹா” என்ற தோப்பாகும். அதனை அல்லாஹ்வுக்காக ஸதகா செய்கிறேன். அதனுடாக அவனிடத்தில் பிர்ரையும் சேமிப்பையும் ஆசிக்கிறேன். எனவே நீங்கள் அதனை அல்லாஹ் உங்களுக்கு காண்பித்த ஒன்றுக்காக செலவழியுங்கள்

என்று கூறியபோது, இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் அது ஒரு நல்ல விடயம், அது இலாபமடைந்த சொத்து என்று கூறினார்கள். இந்த செய்தியை அறிவிக்கும் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களுக்கு குடும்பத்துக்கு அதனை பகிர்ந்தளிக்குமாறு கூறியதாகவும் அதனை அபூ தல்ஹா (ரழி) அவ்வாறே செய்ததாகவும் அறிவிக்கிறார்கள்.⁽¹⁶⁾

மேற்குறித்த அல்குர்ஆன் வசனமும், அதனோடு தொடர்பான சம்பவமும் சமூக நலனை கருத்திற்கொண்டு தம்மிடமுள்ள தரமான தமக்கு மிகவும் விருப்பத்திற்குரியவற்றை செலவழித்து “பிர்ரு” எனப்படும் உயர்ந்த தரத்தை சுவனத்தை அடைந்துகொள்ளுமாறு பணிக்கிறது. எனவே இங்கு “பிர்ரு” என்பதன் கருத்தை விளக்கும் நவீன தப்ஸீர் ஆசிரியர்கள் மிகவும் சிறந்த தரம்வாய்ந்த செல்வத்தை வழங்கி, அதனை விடச் சிறந்த, தரமானதொன்றை அல்லாஹ்விடத்தில் எதிர்பார்ப்பதாகும் என்றார்கள்.⁽¹⁷⁾ அந்தவகையில் பரோபகாரம், தாராளத் தன்மை பண்புகளை வளர்த்து, சமூகத்தின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக அல்லாஹ்வுக்காக செயற்படும் உயரிய மனிதர்கள் அப்ரார் என இங்கு அல்குர்ஆன் அடையாளப்படுத்துகிறது.

இந்தவகையில் அப்ரார் மறுமையில் நிரந்தர வெற்றிக்குரியவர்களாக இருப்பது மாத்திரமன்றி, அவர்களது பொதுப்பணிகள் அவர்களது மரணத்திற்குப் பின்னரும் பயன்படக் கூடியவைகளாக மாறிவிடுகின்றன. உலகில் அவர்கள் மேற்கொள்ளும் பயன்கொடுக்கும்

பணிகளால் அவர்கள் மரணித்த பின்பும் நினைவுகூரப்படத் தக்கவர்களாக மாறி விடுகிறார்கள். அவர்கள் மரணித்தும் வாழும் உயர்ந்த பாக்கியசாலிகளாக அடையாளப்படுத்தப்படுவர். சமூகத்துக்காக சிந்தித்து உயரிய பணிகளை ஆற்றும் அப்ரான்களது இறுதி ஆசையாக தாங்கள் அப்ரான்களாக அல்லாஹ்விடத்தில் இனம் காணப்பட்ட நிலையில் மரணிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பார்கள் என்பதாக ஸுரா ஆலஇம்ரான் குறிப்பிடுகிறது: “எங்களை அப்ரான்களோடு மரணிக்கச் செய்வானாக!” (ஆலஇம்ரான்:193)

முடிவுரை

மேற் குறித்தவற்றிலிருந்து பின்வருகின்ற முடிவுகளுக்கு எம்மால் வரமுடியும்:

1. அல்குர்ஆன் மிகுந்த முக்கியத்துவத்தை நற்காரியங்கள், நற்பணிகள் செய்வதற்கு வழங்கியிருப்பதோடு, அத்தகைய கருமங்கள் புரிபவர்களுக்கு தனியான நாமம் சூட்டியுமிருக்கிறது.

2. அனைத்து வகையான நற்காரியங்களையும் செய்வதை பிர்ரு குறிப்பதால், நற்காரியங்கள் செய்பவர்கள் அப்ரான் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

3. பிறருக்குப் பயன்பெறும் நற்பணி செய்வதையும் பிர்ரு என்ற சொல் பிரத்தியேகமாக குறிக்கின்றது. அந்தவகையில் பெற்றோருக்கு உபகாரம் செய்தல், சமூக மேம்பாட்டுக்காக செலவழித்தல், முஸ்லிம் அல்லாதோருக்கு உதவுதல் முதலான நற்பணிகளை குறிப்பதற்கு பிர்ரு என்ற சொல் பயன் படுத்தப்பட்டிருப்பதோடு, இத்தகைய உயரிய பணிகளில் ஈடுபடுவோர் அப்ரான்கள் என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

அடிக்குறிப்பும் உசாத்துணையும்

1. மு.ஃஜம் ஹைத் மஹ்மூத் ஸ் ஸஹீஹ் அரபிய்யா, பா: 01, பக்: 50
2. இப்னு மன்லூர், லிஸானுல் அரப், பதிப்பு: தாருல் ஹதீஸ், கெய்ரோ, பா: 01, பக் : 380
3. பகரா-224, மும்தஹனா: 08, மர்யம்: 13,32, நூர்: 28, பகரா: 94, 189,176, ஆலஇம்ரான்: 92,94, மாதா:03, இன் ஸான்:05, இன்பிதார்:13, அபஸ:16 - இல்மி ஸாதா பைமுல்லாஹ், பத்ஹூர் ரஹ்மான் லிதாளிபி ஆயாதிஸ் குர்ஆன், பதிப்பகம்: ஜம்இய்யதுத் தஃவா அஸ்ஸமிய்யா ஆலமிய்யா, பக்:49
4. அர்ராஹிப் அஸ்ஹானி மு.ஃஜம் முப்ரதா தில் அல் பாழில் குர்ஆன், பக்:38
5. அலி இப்னு முஹம்மத் ஷௌகானி, பத்ஹூல் கதீர், ஆலமுல் குதுப், பா:01, பக்:172.
6. முஹம்மத் இப்னு ஜஃர் அத்தபரி, ஜாமீஉல் பயான் பீ தஃவீலில் குர்ஆன், பா:24, பக்:271, இஸ்மாஈல் இப்னு கஸீர், தப்ஸீருல் குர்ஆனில் அழீம், பா:04, பக் :621.
7. இப்னு கஸீர், தப்ஸீருல் குர்ஆனில் அழீம், பா:01, பக்:282.
8. ரஷத் ரிழா, தப்ஸீருல் மனார், பா:02, பக்:90
9. ஸெய்யித் குதுப், பீழிலாலில் குர்ஆன், தாருஷ் ஷ்ருக், பா:01,பக்:159
10. ரஷத் ரிழா, தப்ஸீருல் மனார், பா:02, பக்:84
11. அஹ்மத் பின் ஹம்பல், முஸ்னத் அஹ்மத், மக்தபுல் இஸ்லாம், பெய்ருத், பா:04, பக்:228
12. முஸ்லிம் பின் ஹஜ்ஜாஜ், ஸஹீஹ் முஸ்லிம், பக்:1125, ஹதீஸ் இல:6516
13. இப்னு மன்லூர், லிஸானுல் அரப், பா:01, பக்:380
14. முஸ்லிம் பின் ஹஜ்ஜாஜ், ஸஹீஹ் முஸ்லிம், பக்:1124, ஹதீஸ் இல:6500
15. தாஹிர் இப்னு ஆஷர், தஹ்ரீர் வத் தன்வீர், பா:28, பக்:153
16. இஸ்மாஈல் புகாரி, ஸஹீஹ் புகாரி, பக்:222, ஹதீஸ் இல: 2757
17. ஸெய்யித் குதுப், பீழிலாலில் குர்ஆன், பா:01, பக்:424.

வாழ்க்கைச் சோதனைகளின் பரிமாணங்கள்-2

அஷ்ஷெய்க் எச்.ஐ. கைரூல் டாக்டர் B.A.(Hons) M.A. (Sudan)

இறை நேசத்துக்கு அடையாளம்

“ஒரு மு.மின் மரத்துக்கு ஒப்பானவன். காற்றடிக்கும் போதெல்லாம் மரம் ஆடி அசைந்து கலேபரத்துக்குள்ளாகும். ஈமான் கொண்ட விசுவாசியும் எப்போதும் துன்பங்களால் அலைக்கழிக்கப்படுகிறான்” என நபி (ஸல்) அவர்கள் இயம்பியுள்ளார்கள் (ஷஹீஹ் முஸ்லிம்: 2809)

இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: “அல்லாஹ் உன்னை விட்டும் உலகாயத இன்பங்களைக் களைந்து உன்மீது பல்வேறு துன்பங்களையும் தூர்பாக்கியங்களையும் விதிக்கிறான் என்றால் நீ அல்லாஹ்வுக்கு மிக நேசத்துக்குரியவன்; அல்லாஹ் தெரிவு செய்த நல்லடியார்களின் பாதையை நீ துயர வேண்டும் என அவன் விரும்புகிறான்; அவன் உன் மீது அலாதியான அவதானத்தைக் கொண்டுள்ளான் என்பதை நீ அறிய வேண்டும் அல்லாஹ் சொல்வதை நீ செவிமடுக்கவில்லையா?” “எனவே (நபியே!) உம்முடைய இறைவனின் தீய்ப்புக்காகப் பொறுத்திருப்பீர்கள்! நிச்சயமாக நீர் நம் கண்காணிப்பில் இருக்கிறீர்.” (53:48)

இதற்கு மேலாக நீ அல்லாஹ்வுக்கு நன்றியுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும். அவனைப் பிரார்த்திக்கவும் அஞ்சிக்

கொள்ளவும் அவன் உனக்கொரு வழியைத் திறந்து கொடுத்துள்ளான். அவன் உனது சன்மானத்தை பன்மடங்காக்கித்தர நாடுகிறான். தனக்கு மிக நேசத்துக்குரிய இறையடியார்கள், நேர்வழி நடந்த நல்லோர்களின் பதவி, அந்தஸ்தை அவன் உனக்கு வழங்குகிறான்.⁽¹⁾

ஈடினையற்ற சோதனை

துன்பம், தூர்பாக்கியம் என்ற இருட்டுப் போர்வைக்குள் நன்மையையும் செழிப்பையும், மகிழ்ச்சியையும் வெற்றியையும் அல்லாஹ் உனக்காகப் பத்திரப்படுத்தியுள்ளான். இதோ அல்லாஹ் பிரஸ்தாபிப்பதைச் சற்றுக்கேள்! நபிகளாரின் அன்புக்கு மிகப் பாத்திரமான அன்னவர் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் மீது முனாபிக்குகள் அவதூறு கற்பித்து பழி சுமத்திய தருணம் துன்பத்தில் உறைந்துபோன நபிகளாரை அல்லாஹ் எப்படித் தேற்றுகிறான் என்பதைக் கவனி!

“எவர்கள் பழி சுமத்தினார்களோ, நிச்சயமாக அவர்களும் உங்களில் ஒரு கூட்டத்தினரே. ஆனால் அது உங்களுக்குத் தீங்கு என்று நீங்கள் எண்ண வேண்டாம். அது உங்களுக்கு நன்மை

யாகும். (பழி சுமத்தியவர்களில்) ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவன் சம்பாதித்த பாவம் (அதற்கொப்ப தண்டனை) இருக்கிறது. மேலும் அ(ப்பழி சுமத்திய)வர்களில் பெரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டவனுக்கு கடினமான வேதனை உண்டு.” (24:11)

நபுவ்வத்தின் இல்லத்தை அதிர வைத்து நபித் தோழர்களின் உள்ளங்களை கலக்கிய பழி நபிகளாரின் உள்ளத்தில் எத்தகைய கவலையை ஏற்படுத்தி இருக்க வேண்டும்! நினைத்துப் பார்க்க முடியாத ஒரு கொடிய சோதனை. நபி (ஸல்) அவர்கள த.வாக் களத்தில் எதிர்கொண்ட அனைத்துச் சோதனைகளும் இதற்கு முன்னால் மிக அற்பமே.

உண்மையைப் பகிரங்கப்படுத்தி, நபிகளாரின் உள்ளத்தை தேற்றி, தோழர்களையும் துயரத்திலிருந்து மீட்டு, ஆனந்தமடையச் செய்த அல்லாஹ் இம்மகத்தான சோதனையை நன்மையாக பார்க்குமாறு வேண்டுவது மிக ஆழமாக உய்த்துணரப்பட வேண்டியது. உணர்வைக் காயப்படுத்திய இது போன்ற மற்றொரு சோதனை நபுவ்வத் வரலாற்றுப் பக்கங்களில் எங்கும் காணக்கிடைக்காது.

புறப் பார்வையில் பலவீனமும் பகுத்தறிவின் இயலாமையும் சில யதார்த்தங்களை எமது பார்வையோடு உணர்வுகளையும் விட்டு மறைத்து விடுகின்றன. எமக்கு வெறுப்புக்குரிய விடயத்தில் அல்லாஹ் பல அநுகூலங்களை வைத்திருக்கலாம். குடும்ப வாழ்வில் தம்பதியினரிடையே பிணக்குகள் தோன்றுவது இயற்கை. அப்போது கணவன்மார் தம் மனைவியருடன் மிக மென்மையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

இது விடயத்தில் அல்லாஹ் இப்படிக்கூறுகிறான்:

“..... அவர்களுடன் கனிவோடு நடந்துகொள்ளுங்கள். நீங்கள் அவர்களை வெறுத்தால் (அது சரியில்லை; ஏனெனில்) நீங்கள் ஒன்றை வெறுக்கக்கூடும். அதில் அல்லாஹ் ஏராளமான நன்மைகளை ஏற்படுத்தி விடலாம்.” (4:19)

இவ்வசனம், நபிகளாரின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் தொடர்பான படுதூறு விடயத்தில் அருளப்பட்ட அல்குர்ஆனின் கருத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றது.

இது பற்றிய இமாம் அல்-ஹஸன் அல்-பஸரி (ரஹ்) அவர்களின் கருத்துரை கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.:

“ உங்களைத் தொடும் தூர்பாக்கிய நிகழ்வுகளை நீங்கள் வெறுக்க வேண்டாம். நீங்கள் வெறுக்கும் விடயம் உங்கள் வாழ்க்கை விமோசனத்துக்குக் காரணியாக அமையலாம். மேலும் நீங்கள் விரும்பும் விடயம் உங்களை அழிவுக்கு இட்டுச் செல்லலாம்.”⁽²⁾

வேறுபடுத்தி அறிதல்

இமாம் அல் இஸ்ஸிபினு அப்துஸ் ஸலாம் (ரஹ்) அவர்கள், துன்பத்தின் பின்புலத்தில் பதினேழு வகை அநுகூலங்கள் இருப்பதாகப் பிரஸ்தாபித்துள்ளார். மு.மினின் நடத்தைகளைச் சுத்திகரித்து, பாவங்களிலிருந்து அவனைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, அனைத்துக்கும் மேலாக நயவஞ்சகத்திலிருந்து அவனை வேறுபடுத்துவது அத்தகைய அநுகூலங்களில் ஒன்று என்றுறைக்கிறார்.⁽³⁾

அல்லாஹ் தன் அடியார்களை தரப்படுத்தலுக்கு உட்படுத்துகிறான். இதற்கான சோதனையே அவன் சந்திக்கும் துன்பங்களும் துயரங்களும். கொல்லன் உலையில் போடப்பட்டு, தீயினால் சுத்தப்படுத்தப்பட்ட தூய தங்கத்தைப் போன்றவர்களே அல்லாஹ் வுக்கு மிக நெருக்கமான அவனது நல்லடியார்கள். இறைத் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இதை இப்படிப் பாகுபடுத்திக் கூறுகிறார்கள்:

அல்லாஹ் விசுவாசிகளை துன்பங்களைக் கொடுத்து சோதிக்கிறான்; அவர்களை வேறுபடுத்தி அறிந்துகொள்வதற்காக. இது தங்கத்தை தீயிலிட்டு பரீட்சித்துப் பார்ப்பவன் செயலுக்கு ஒப்பானது. பெரும் பாவங்களிலிருந்து அல்லாஹ்வால் பாதுகாக்கப்பட்டவர்கள் கலப்பற்ற தூய தங்கம் போன்றவர்கள். இறை விசுவாசத்தில் ஸ்திரமற்ற சந்தேகங்களைக் கொண்டவர்கள் தூய்மை குறைந்த தங்கம் போன்றவர்கள். உலைகளில் கழிவாக வெளிவரும் கறுப்புத் தங்கத்துக்கு ஒப்பானவர்கள் - தம் மன இச்சைக்கு இரையானவர்களாவர்.

(அல் ஹாகிம், அல் முஸ்தத்ரக்)

த.:வா களம்

இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியில் மிகப் பாரிய பொறுப்புக்களைச் சுமந்த தாஃக்கள், வழிகாட்டிகள், சீர்திருத்தவாதிகள் திண்ணமாகக் கொடிய சோதனைகளுக்கு முகம்கொடுத்தல் தவிர்க்க முடியாதது. உள, உடல் ரீதியாக இவர்கள் அனுபவிக்கும் வேதனைகளும் இன்னல்களும் இறை மார்க்கத்தை உலகில் நிலைபெறச் செய்வதற்காக வழங்கும் காணிக்கைகள். த.:வாவின்

பாதை மலர்கள் தூவப்பட்ட பஞ்சு மெத்தையோ பட்டுக் கம்பளமோ அல்ல. அது முட்கள் பரத்தப்பட்ட கரடுமுறடான கற்பாறை. சிலபோது அது கொடிய கொள்ளையர்கள் நடமாடும் பாதைகளாகவும் இருக்கலாம்.

இவ்வாறு குறிப்பிடும் சிரியாவைச் சேர்ந்த இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞரும், அழைப்பாளியுமான அப்துல் லாஹ் அல்வான் “எனவே, இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியாற்றுபவர் மன வலிமையும், சகிப்பாற்றலும் தொடரான பொறுமையும் உள்ளவராக இருக்க வேண்டும். அல்லாத பட்சத்தில் ஆரம்பச் சோதனையிலே அவர் மிக இலகுவாக சேர்ந்து, மனம் தளர்ந்து பின்னடைவார்.” என விதந்துரைக்கிறார்.⁽⁴⁾

சுவனத்துக்குரிய தகைமை

சோதனைகளில் மு.:மின்களின் நிலைப்பாடு எத்தகையதென்பதை ஷெய்க் யூஸு.:ப் அல் கர்ழாவி இப்படி விளக்குகிறார்: துன்பங்களை சகித்துக் கொள்வதில் பொறுமையை கடைபிடிப்பவர்களே மு.:மின்கள். இன்னல்களுக்கு முன்னால் தளராத நெஞ்சம் கொண்டவர்கள்; அனுபவிக்கும் துன்பங்களை பொருந்திக் கொள்ளும் மனப்பாங்கை அணிகலனாய் பெற்றவர்கள்; மறு உலக நித்திய வாழ்க்கையோடு ஒப்பிட்டு இவ்வுலக வாழ்வின் அற்பத்தை சரியாகப் புரிந்துகொண்டவர்கள்.

ஆதலால் அவர்கள் நிரந்தர சுவன பாக்கியத்துக்கு முன்னால் தற்காலிக சுவனத்தை ஆசைவைத்து நேசிப்பவர்களல்லர். பூமியில் அல்லாஹ்வின் பிரதிநிதியாக இருந்து, சுயமாக சிந்தித்து

செயலாற்றும் அருளைப் பெற்றதால் சோதனைக்குள்ளாகும் மனிதன் தொடர் பான அல்லாஹ்வின் நியமத்துக்கு அங்கீகாரம் அளிப்பவர்களே இறை விசுவாசிகள். அவர்கள் பூமியில் மலக்குகளாக இருக்க ஆசை கொண்டவர்களல்லர். மனிதருக்கு மத்தியில் தாம் விசுவாசிக்கும் இறைதூதர்கள் எதிர்கொண்ட சோதனைகள் எம்மாத்திரம்; அனுபவித்த உலக இன்பம் எத்துணை அற்ப சொற்பம் என்பதை எல்லாம் விளங்கியவர்கள். எனவே தாம் பின்பற்றும் முன்மாதிரி ஆளுமைகளை விட தாம் மேலாக இருக்க முடியும் என்பதைக் கற்பனை செய்து பார்க்காதவர்கள்.⁽⁵⁾

இமாம் இப்னுல் கையிம் (ரஹ்) அவர்களின் கருத்தை மேற்கோள் காட்டி ஷெய்க் கர்ழாவி மேலும் விளக்குகிறார்: “ஓ, பலவீனமானவனே! ஆதம் நபிக்கு பாதை கடினமாக இருந்தது, நூஹ் நபிக்கு நீண்டதாக காணப்பட்டது. இப்றாஹிம் நபி தீக்குண்டத்தில் எறியப்பட டார். இஸ்மாயில் நபி அறுக்கப்பட இருந்தவர் நபி ஸகரிய்யா இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்டார். நபி யஹ்யா கொல்லப்பட்டார்⁽⁶⁾ இதைவிடப் பெருத்த சோதனையா உனக்கு? ஏன் கவலைப்படுகின்றாய்?

இறை நல்லடியார்களுக்கு சுவனம் காத்திருக்கின்றது. அதற்குரிய மிகக் குறைந்தபட்ச தகைமை, சந்திக்கும் சோதனைகளின் போது எஜமானின் தீர்ப்பை பொருந்திக் கொள்வதாகும். துயர்கள், வருத்தங்கள், இடுக்கண்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவானவை. ஆனால், மு.மின்களின் பதிவேட்டில் அவர்களின்

பொறுமை அனைத்து நன்மைகளையும் மிகைத்தது.

வெற்றியைப் போன்று தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ளல், எத்தகைய நெருக்கடியின் போதும் மனம் தளராது ஈமானில் உறுதியாக இருத்தல், இவை அனைத்தும் சுவன வாயிலுக்குத் தேவையான அனுமதிப் பத்திரங்கள். இத்தகைய உள்ளங்கள் அச்சம், இழிவு, உலகக் கவர்ச்சிகளில் இருந்து விடுதலை பெற்றவைகளாகும்.⁽⁷⁾

கீழ்வரும் திருமறை வசனத்துக்கு விளக்கமாக அறிஞர் ஷஹீத் ஸெய்யித் குதுப் அவர்கள் மேற்படி கருத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்: “உங்களுக்கு முன் சென்றுபோனவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகள் உங்களுக்கு வராமலேயே சுவர்க்கத்தை அடைந்து விடலாம் என்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்களா? அவர்களை (வறுமை, பிணி போன்ற) கஷ்டங்களும் துன்பங்களும் பீடித்தன. “அல்லாஹ்வின் உதவி எப்போது வரும்” என்று தூதரும் அவரோடு ஈமான் கொண்டவர்களும் கூறும் அளவுக்கு அவர்கள் அலைக்கூழிக்கப்பட்டார்கள். “நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் உதவி சமீபத்திலேயே இருக்கிறது. (என்று நாம் ஆறுதல் கூறினோம்.)” (2:214)

அல்லாஹ்வுக்கு மிக நெருக்கமான இறைத் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கும் அன்னாரைச் சார்ந்திருந்த தோழர்களுக்கும் ஏற்பட்ட சோதனையின் பெறுமானத்தையே இவ்வசனம் குறிக்கின்றது.

வெற்றியை நிச்சயித்தல்

உண்மையில் அது மிகப் பயங்கரமான துன்பம். அவர்களின் உள்ளங்களைக் கலக்கி ஆட்டம் காணச் செய்த

துன்பம். எப்படியோ அல்லாஹ்வின் நிமித்தம் அவ் உள்ளங்கள் சோதனைகளைத் தாங்கிக் கொள்ளத் தயாராகவும் திடமாகவும், இருந்த ஒரே காரணத்தால் அல்லாஹ்வின் உதவி (வெற்றி) அவர்களை அடைந்தது.

இவ்வாறு அல்லாஹ்வின் வெற்றி அதற்குத் தகுதியானவர்களுக்காக மாத்திரம் முன்கூட்டியே பாதுகாக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் தமது நம்பிக்கையில் மிக உறுதியாகவும் துன்பங்கள், துயரங்களின் போது எதிரிகளுக்கு ஒருபோதும் பணிந்து விடாமலும் இருந்ததனால் அடையப் பெற்ற வெற்றியே அது. நிச்சயம் வெற்றி அல்லாஹ் நாடும்போது அவன் புறமிருந்து வந்தே ஆகும் என்ற உடன்பாடான நம்பிக்கை கொண்டவர்களே அதற்குத் தகுதியானவர்கள். சோதனை (துன்பம்) உச்சத்தை அடைந்த நிலையில் அல்லாஹ்வின் உதவியை மாத்திரமே ஆசை வைத்து எதிர்பார்த்திருக்க வரும் அல்லாஹ்வின் வெற்றியாக அது நோக்கப்படுகின்றது. பொறுமை, தொடரான சகிப்புத்தன்மை காரணமாக மு.மின்கள் சுவனம் நுழைவதற்கான அனைத்துத் தகைமைகளையும் இவ்வெதிர்பார்ப்பு வழங்குகிறது. இறை பாதையில் எதிரிகளோடு மோதுகின்ற வேளை அச்சம், கலக்கம், பதட்டம் முதலான சோதனைகளை தாங்கி, தமது நம்பிக்கையில் உறுதியாக இருப்பது ஐயமின்றி சுவனத்துக்குரிய தகைமையே.

வரலாற்றின் ஒவ்வொரு காலப் பிரிவிலும் வாழ்ந்த முஸ்லிம் சமூகம் ஒவ்வொன்றுக்கும் அல்லாஹ் வரையறுத்த பாதை இதுவே. அது ஈமான், ஜிஹாத்- அறவழிப் போராட்டத்தின்

பாதை; துன்பம், துயரத்தின் பாதை; பொறுமை தொடரான சகிப்புத் தன்மையின் பாதை; அல்லாஹ்வின் பால் அடைக்கலம் தேடும் பாதை. முடிவாக வெற்றியை நிச்சயிக்கும் பாதையும் அதுவே.⁽⁸⁾

எனவே, பல்வகைப்பட்ட துன்பங்களால் சோதிக்கப்படுபவர் தனது இறை நம்பிக்கையில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். கலக்கம் அடையக் கூடாது. அல்லாஹ்வின் அருளிலும் ஆதரவிலும் முழு நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். துன்பத்தை அகற்றும் ஆற்றல் அவனுக்கே உரியது. பொறுமைக்குரிய கூலியும் அவன் வசமே உள்ளது.

மகச்சரியான மதிப்பீடு

ஸுரா அல் பகராவின் மேற்குறிப்பிட்ட வசனத்தை விளக்கும் அறிஞர் ஷஹீத் ஸெய்யித் குதுப், அதில் கூறப்பட்டுள்ள காரணிகளால் சரியான பாதையை துயர்பவர்களின் உள்ளங்களை அல்லாஹ் சோதித்து பரிசுத்தப்படுத்துகிறான் எனப் பிரஸ்தாபிக்கிறார்.

இறை விசுவாசிகள் தாம் பின்பற்றும் கொள்கையை பூமியில் நிலை நிறுத்துவதற்காகக் கொடுக்க விழையும் உயிர்த் தியாகத்தையும் அர்ப்பணத்தையும் சோதனைகளால் மாத்திரமே மதிப்பிட்டு நிர்ணயிக்க முடியும். இறைதூதின் பெறுமானம் அதற்காக ஒவ்வொரு மு.மினும் அனுபவிக்கும் சோதனைகளால் சூழப்பட்ட வாழ்க்கைப் போராட்டத்தின் பெறுமானமாகும். அதற்காக எத்தகைய துன்பத்தையும் கஷ்டத்தையும் எதிர்கொள்ள விரும்பாத மு.மின் ஈமானின்

பலவீனத்தால் தியாக மனப்பாங்கை இழந்து விடுகிறான். தான் விசுவாசித்த கொள்கை தன்னைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்கு முன்னர், அதை தான் பாதுகாக்கக் கடமைப்பட்டவன் என்பதை உணரத் தவறி விடுகிறான். அதன் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் சோதனைகள். அதற்குப் பின்னரே அல்லாஹ்வின் உதவியை எதிர்பார்த்திருக்க முடியும். சோதனைகளே மு.மின் களின் ஆன்மீக பலத்தை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. அது உள்ளத்தில் நிகரற்ற துணியை ஏற்படுத்துகின்றது. பௌதீக பலத்தைப் பிரயோகிக்கத் தூண்டுகின்றது. சுருங்கக் கூறின், உண்மையான விசுவாசிகளை- போராளியை வேறுபடுத்தி இனம காண அல்லாஹ் வகுத்த ஒரே வழி சோதனைகளே. இவ்வாறு ஷஹீத் ஸெய்யித் குதுப் ஈமானோடு இணைந்த சோதனை யின் அவசியத்தை உணர்ச்சி பூர்வமாக விளக்குகிறார்.

ஓர் இறை விசுவாசி துன்பத்தை உள்பூர்வமாக விரும்பி நிற்பவன் அல்லன். மாறாக, எப்போதும் அவன் அல்லாஹ்வின் அருள், கிருபை இரண்டையுமே ஆசை வைத்திருப்பான். என்றாலும், அல்லாஹ்வின் புறமிருந்து துன்பம் நேரும் பட்சம் அவன் நாட்டத்துக்கு உடனே பணிந்துவிடுவான். பொறுமையை கடைப்பிடிப்பான். இறை நாட்டத்தைப் பொருந்தி துன்பத்துக்குப் பின்னால் அவன் அணுக்கிரகத்தை எதிர்பார்த்திருப்பான்.

1. பைமுல் காதிர், (1-245)
2. அல் ஃபிதன் வல் பலாயா: 16
3. அல் ஃபிதன் வல் பலாயா: 7
4. ஸி.பாத் அத் தாகியா அந் ந.பஸானிய்யா :47
5. அல் ஈமான் வல் ஹயாத் (194-195)

7ம் பக்கத் தொடர்...

கற்றுக்கொள்ளுமாறு முழு சமூகத்துக்கும் குறிப்பாக பிரச்சாரகர்கள் அனைவருக்கும் இவ்வத்தியாயம் சொல்லுகின்றது. இவ்விடயத்தில் இவ்வத்தியாயத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள நபிமார்கள் தமது சமூகங்களுடன் மேற்கொண்ட உயர்ந்த தரத்தில் அமைந்த உரையாடல்களை முன்மாதிரியாகக் கொள்ளுமாறு இது சொல்கிறது. இது இவ்வத்தியாயம் எடுத்துரைக்கும் இரண்டாம் செய்தியாகும்.

இவ்வத்தியாயம் 'அஷ்ஷு'அராஉ' எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. த.வாவின் பரவலுக்கு மிகச் சிறந்த வழிமுறைகளை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும்; இரு பக்கங்களுக்குமே பயன்படுத்த முடியுமாயிருக்கும் சாதனங்களை நாம் இறைவனுக்கு மாறுசெய்ய பயன்படுத்தாது, அவனுக்குக் கட்டுப்படவே பயன்படுத்த வேண்டும். இவ்விடயத்தில் இப்ராஹீம் (அலை), முஸா (அலை), முஹம்மத் (ஸல்) போன்ற நபிமார்கள் எமக்கு முன்மாதிரியாக அமைய வேண்டும்; மனிதர்களுக்கு வழிகாட்டுவதற்காக அவர்கள் பயன்படுத்திய உயர்ந்த பாணியில் அமைந்த உரையாடல்களை நாமும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே இவ்வாறு இவ்வத்தியாயம் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

"ஒரு ஆத்மாவின் சுமையை இன்னொரு ஆத்மா சுமந்து கொள்ளாது"

[இஸ்ரா :51]

"ஒவ்வொரு ஆன்மாவுக்கும் தான் சம்பாதித்தவையே கிடைக்கும்"

[புகரா:286]

முஹம்மத் அஸத் (லியோபோல்ட் வெய்ஸ்)

ஒரு ஐரோப்பிய முஸ்லிமின் அறிவாளுமையும்
சிந்தனைப் பங்களிப்பும்

கலாநிதி எம்.ஏ.எம் சுகீரி

முஹம்மத் அஸதின் இஸ்லாத்தை நோக்கிய பயணத்தை “Road to Makka” மக்காவிடையான பாதை என்னும் அவரது சுயசரிதை நூல் விளக்குகின்றது.

“இஸ்லாத்தைக் கண்டறிந்து முஸ்லிம் சமூகத்தோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்ட ஒரு ஐரோப்பியனின் கதை” என தனது சுயசரிதையை அஸத் வர்ணிக்கின்றார். இந்நூல் வெளிவந்ததும் அறிவுலகின் பரந்த அங்கீகாரத்தையும், பிரபல்யதையும் பெற்றது. இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட ஐரோப்பியர்களில் தான் சத்தியத்தைக் கண்டறிந்த வரலாற்றை அழகும், உயிரோட்டமும் மிக்க நடையில் கட்டம் கட்டமாக அவர் விளக்கும் தன்மையானது வாசகர்களின் உள்ளத்தைக் கவரும் வகையில் அமைந்துள்ளது. New York Post சஞ்சிகை இந்நூலை பின்வருமாறு வர்ணித்தது:

“A very rare and powerful book raised completely above the ordinary by its candour and intelligence and what we gain is a cultural orientation which should permanently affect our world view”

“சராசரி நூலின் தரத்தை மிகைத்த மிக அரிதான, வாசகனில் அவனது உலக நோக்கில் மிக ஆழமான பாதிப்பையும், மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு நூலாக இது உள்ளது.”

ஒரு யூத மத குருவின் பரம்பரையில் ஆஸ்திரியாவில் லியோபோல்ட் வெய்ஸ் என்ற பெயரைத் தாங்கி வளர்ந்து வியன்னா பல்கலைக்கழக வாழ்வு, புகழ் பெற்ற ஜெர்மன் சஞ்சிகைகளில் மத்திய கிழக்கு நிருபராகப் பணியாற்றல், இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டு முஹம்மத் அஸத் என்ற பெயரைத் தாங்கியமை, மன்னர் அப்துல் அஸீஸின் தோழமையில் ஆறு ஆண்டுகளைக் கழித்தமை, அவர் மேற்கொண்ட வீரமும் தீரமும் நிறைந்த பாலைவனப் பயணங்கள், மக்காவிலும் மதீனாவிலும் இஸ்லாமியக் கலைகள் பற்றிய அறிவைப் பெற்றமை, புனித ஹஜ் பயணம் பற்றிய அனுபவங்கள், மக்கா மதீனா பற்றிய தத்ரூபமான சொல்லோவியங்கள், பயண அனுபவங்களின் ஊடாக ஆங்காங்கு வெளிப்படும் அவரது சிந்தனைகள், தத்துவங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் பொதிந்த ஓர்

அற்புத நூலாக Road to makka விளங்குகின்றது. இந்நூல் அவரது பயண அனுபவங்களின் பதிவாக மட்டுமல்லாது, அவரது சிந்தனைகளின் பதிவாகவும் உள்ளது.

இந்நூலை எழுதுவதற்காக ஐக்கிய நாடுகள் சபையில், பாகிஸ்தான் தூதுவராகப் பணிபுரிந்த தனது பதவியைத் துறந்த அஸத் இந்நூலில் அவர் விடுக்கும் செய்தி மூலம் மேற்குலகின் புறக்கவர்ச்சிகளில் கவரப்பட்டு, சடவாத சிந்தனையில் சிக்கி இஸ்லாத்திலிருந்து அந்நியமான நவீன இளைஞர் சமூகத்திற்கும், மேற்குலகிற்கும் இஸ்லாத்தின் தூதுவராக மாறினார்.

நவீன மனிதர்களின் தனிமை உணர்வை, அவரது அந்நியப்படுத்தலை, அமைதியற்ற மனநிலையை, ஆசைகள் அபிலாஷைகளை, அவலங்கள், கவலைகளை இந்நூல் விளக்குகின்றது. அஸதின் ஆழமான இறைபக்தி, இஸ்லாத்தின் தூதர் பால் அவர் கொண்டிருந்த தீராத அன்பு, பாசத்தின் வெளிப்பாடாகவும் இந்நூல் உள்ளது. புனித ஹஜ்ஜின் போது அவர் பெற்ற அனுபவங்கள்- அரபாட் பெருவெளியில் தூய வெண்ணிற ஆடை அணிந்து, பரட்டை தலையுடன் அங்கு திரண்டிருந்த மக்கள் சமுத்திரத்தில் தானும் ஒருவனாக நின்ற காட்சியையும் அவர் பெற்ற மனநிலையையும் மிக உணர்ச்சி மிக்க வார்த்தைகளில் அவர் வர்ணிக்கும் பான்மை உள்ளத்தைத் தொடும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

அஸத் மதீனாவை வர்ணிக்கும் பான்மை அவர் இஸ்லாத்தின் இறைதூதா மீது கொண்டிருந்த ஆழமான பற்றை மிக நுட்பமாகப் பிரதிபலிக்கின்றது.

“பதிநான்கு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட நபி (ஸல்) அவர்களது ஆதீன ஆளுமை அங்கு (மதீனாவில்) உயிர்வாழ்கின்றது. யத்ரிப் என ஒரு காலப் பிரிவில் அழைக்கப்பட்ட அங்கொன்று இங்கொன்றாகச் சிதறியிருந்த கிராமங்கள் ஒரு நகரமாக மாறுவதற்கும் உலகில் எந்த ஒரு நகரமும் நேசிக்கப்படாத அளவுக்கு, அனைத்து முஸ்லிம்களாலும் நேசிக்கப் படுவதற்கும் அவர்களே காரணமாக அமைந்தார்கள். அந்த நகருக்கு ஒரு பெயர் இருக்கவில்லை. பதின்மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக அது “மதனது நபி- நபியின் நகரம் என அழைக்கப் படுகின்றது ஒரு தனி மனிதருக்காகவும் எந்த ஒரு நகரும் இந்த அளவு நேசிக்கப்படவில்லை. பதிநான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் மரணித்த எந்த ஒரு மனிதனும் இந்த அளவு அன்பு கொள்ளப்படவில்லை. அவர்களது மரணத்தையும் தாண்டி அவரைப் பின்பற்றுவோரில் அவர்களது அன்பும் நேசமும் வாழ்கின்றது. அது மதனாவில் வாழுகின்றது. அந்த நகரத்தின் ஒவ்வொரு கல்லும் உங்களுடன் உரையாடுகின்றது. உங்களது கரத்தால் அதனை நீங்கள் தொட முடியும். ஆனால் அந்த அனுபவத்தை உங்களால் வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாது.

அஸதின் அல்குர்ஆன் விரிவுரை

அஸதின் அல்குர்ஆன் விரிவுரையானது ஆங்கிலத்தில் Magnun opus எனக் கொள்ளத்தக்க அவரது பெரு நூலாகும். 1926ம் ஆண்டு பெர்லினில் சுரங்க ரயில் பாதையில் பயணம்

செய்யும்போது அவருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் முதல் குர்ஆனில் அவருக்கு ஏற்பட்ட நம்பிக்கையும், பற்றும் வாழ்நாள் முழுவதும் நிலைத்திருந்தது.

அல் குர்ஆனை மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும் என்ற ஆவல் அவரில் நீண்ட காலமாகக் காணப்பட்டது. ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகள் குர்ஆனையும் ஹதீஸையும் ஏனைய இஸ்லாமிய கலைகளையும் அவர் கற்றார்.

அரபுத் தீபகற்பத்தில் வாழ்ந்து அரபு மொழிப் பிரயோகத்தின் பல்வேறு பட்ட தன்மைகளில் பரிச்சயம் பெற்றார். அவரது காலத்தில் வாழ்ந்த பல முஸ்லிம் முன்னணி அறிஞர்கள், சிந்தனையாளர் களுடன் அவருக்கு தொடர்பிருந்தது. மிக ஆர்வத்துடன் இஸ்லாத்தைத் தழுவின ஒருவர் என்ற வகையில் அல்குர்ஆனை பக்தி பூர்வமாகவும், ஒரு விசுவாசியின் பணிவுடமையுடனும் அதன் தூதை, ஒரு காத்திரமான பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒரு புத்திஜீவியின் கண்ணோட்டத்திலும் அணுகினார்.

அவர் அல்குர்ஆனை மொழிபெயர்த்ததன் நோக்கத்தை முன்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “அல்குர்ஆனை அப்படியே மொழிபெயர்ப்பது என்பது இயலாத காரியமாகும். ஆனால் அரபு மொழி அறிவில்லா, அல்குர்ஆனை விளங்கும் ஆர்வமும், தாகமும் கொண்டவர்களுக்கு அதன் தூதை அவர்கள் விளங்கும் வகையில் சமர்ப்பித்தல் அவசியமாகின்றது. அல்குர்ஆனின் இந்த மொழிபெயர்ப்பில் அல் குர்ஆனுக்குரிய முழு தகைமையையும் உள்ளடக்கவில்லை என்பதை நான் அறிவேன். ஏனெனில்

அல் குர்ஆனின் வார்த்தைகள் பல கருத்துக்களைப் பொதிந்துள்ளன. அவற்றை வார்த்தைகளில் புலப்படுத்தல் மிக இலகுவான பணியன்று.

அல்குர்ஆனை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பாக்கும் பணியின் மகத்துவத்தையும், ஆழமான அர்த்தமும், கருத்தும், பொருளும் பொதிந்த அதன் வசனங்களை மொழிபெயர்ப்பதன் சிரமத்தையும் பொறுப்பையும் அவர் எவ்வளவு தூரம் உணர்ந்திருந்தார் என்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அஸத் தனது குர்ஆன் மொழிபெயர்ப்பில் தங்களது குர்ஆன் விரிவுரைகளை புகழ்பெற்ற பாரம்பரிய தபஸ்ரீகளான அதன் பரப்பிலும், ஆழத்திலும் மிகச் சிறப்புற்று விளங்கும் அபுஜஃப் அத் தபரி, மு. தஸிலா சாயலை ஓரளவு பெற்ற அஸ்-ஸமக்ஷரி, தத்துவ ரீதியான விளக்கங்கள் வழங்கும் பக்ருத்தீன் அர்-ராஸி, தபஸ்ரீல் பாரம் பாய அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்த இப்னு கஸீர் ஆகியோரின் விரிவுரைகளிலிருந்தும், நனீன கால தபஸ்ரீர் ஆசிரியர்களான முஹம்மத் அப்துஹு, ரஷீத் ரிளா ஆகியோரின் தபஸ்ரீர்களிலிருந்தும் பல விளக்கங்களைக் கையாண்டுள்ளார். அவர் தனது முன்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“ திருக் குர்ஆனின் திருவசனங்களுக்கான விளக்கங்களுடன் ஒருவர் உடன் படவோ அல்லது முரண்படுபவராகவோ இருக்கலாம். பாரம்பரிய தபஸ்ரீர் விரிவுரையாளர்கள் கூட அவர்களது விளக்கங்களில் பரஸ்பரம் வித்தியாசப்பட்டனர். குர்ஆனின் திருவசனங்களை விளக்கும்

41ம் பக்கம் பார்க்க

பிக்கைஹூப் புரிதலில் பதும்

பிரயோகங்களின் வகிபாகம் - X

கூழ்நிலைசார் சட்டங்கள் (2)

- அஷ்டெய்க் எம். நவாஸ் ஸனூர்தீன் (நுளீம்) M.A. PGDE (Merit)

அல்-மானிஃ - அதன் வகைகள்

இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களின் பார்வையில் வேறுபட்ட வரைவிலக்கணங்களை உள்வாங்கியுள்ள பிரயோகமாக அல்-மானிஃ. எனும் பதம் அமைந்துள்ளது. இமாம் ஷஹீதானி தனது “இர்ஷாதுல் புஹுல்” எனும் நூலில் மானிஃ. என்பது அது காணப்படுவதன் காரணமாக சட்டம் நீங்குவதை அல்லது காரணி செயலிழப்பதைக் குறிக்கும் என்கிறார். இமாம் ஆமிதி தனது “அல் இஹ்காம்” எனும் நூலில் “ஒரு காரணிக்ருரிய விளைவை அடைந்து கொள்வதற்காக காரணிக்ருரிய சட்டத்தை நீக்குவதை வேண்டி நிற்கின்ற, குறித்த காரணிக்கு பொருந்தக்கூடிய, வெளிப்படையாகப் புலப்படும் ஒவ்வொரு பண்பையும் குறிக்கும்” என்கிறார்.

இமாம் ஆமிதியின் வரைவிலக்கணத்தை உன்னிப்பாக நோக்கும் போது அது “அல் மானிஃ. அல் ஹுக்ம்” (சட்ட அடிப்படையிலான தடை) என்பதற்கான வரைவிலக்கணமாகவே இருப்பதைக் காணலாம். அஷ்டெய்க் இப்னுல் பத்ரான் “அல் மத்ஹல் இலா மத்ஹபி அஹ்மத்” எனும் நூலில் மானிஃ. அஸ்ஸபப்

(காரண அடிப்படையிலான தடை) என்பது “குறித்த காரணி இருப்பதன் காரணமாக விதியாக இருந்த விளைவு நீக்கப்படுவதற்கு உரிய பண்பைக் குறிக்கும்” என்கிறார்.

பின்னர் இந்த இரு வகைகளுக்கும் உதாரணங்கள் தருகிறார். முதல் வகைக்கு உதாரணமாக பாவம் செய்யும் உணர்வோடு திட்டமிட்டு செய்த கொலையாக இருப்பினும் கொலை செய்தவர் தந்தைத் துவத்துக்குரிய பிரிவில் அடங்குவதாக இருப்பின் (தந்தை, தந்தையின் தந்தை) கிஸாஸ் தண்டனையில் இருந்து விலக்களிக்கப்படுவதையும் இரண்டாவது வகைக்கு உதாரணமாக நிஸாபை அடைந்திருப்பினும் கடன் கொடுக்க வேண்டியவராக இருப்பின் ஸகாத் செலுத்துவதில் இருந்து விலக்களிக்கப்படுவதையும் குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு உதாரணங்கள் தரும் அஷ்டெய்க் இப்னுல் பத்ரான் நாம் மேற்குறிப்பிட்ட நூலில் அல்- மானிஃ. என்பது இரு வகைப்படும் என்கிறார்:

1. அல்- மானிஃ. அல் ஹுக்ம்

2. அல்-மானி.: அஸ்ஸபப்

மேற்குறித்த இமாம்களின் கருத்துக்களைத் தொகுத்து நோக்கும்போது அல்-மானி.: ஹுக்ம் என்பது குறித்த ஒரு நிகழ்வு இடம்பெற்றிருப்பினும் அதற்குரிய சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தடையாக அமையக்கூடிய காரணி ஒன்று இருப்பதன் காரணமாக குறித்த சட்டம் நீங்குவதைக் குறிக்கும். ஹத் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு சந்தேகம் தடையாக அமைவதை அதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். அவ்வாறே குற்றம் இழைக்கும் நோக்கோடு திட்டமிட்டு கொலை செய்தல் எனும் காரணி இருப்பதன் காரணமாக கொலைக்குக் கொலை எனும் தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டி இருப்பினும் தந்தை எனும் காரணி இருப்பதனால் குறித்த தண்டனை நீங்குவதைப் பெரும்பான்மை அறிஞர்கள் இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்கின்றனர். மாலிகி மத்ஹபினர் குற்றம் இழைக்கும் நோக்கோடு திட்டமிட்டு செய்யும் கொலை கொலை செய்யப்பட்டோரின் சொத்தில் கொலையாளி பெறும் உரிமையை நீக்கி விடுவதை உதாரணமாகக் காட்டுகின்றனர். ஹனபி, ஷாபிஈ, ஹம்பலி மத்ஹபினர் திட்டமிட்டுக் கொலை செய்தாலும் தவறுதலாக அல்லது கைமோசக் கொலையாக இருந்தாலும் இரத்த உறவு என்ற காரணி இருப்பதே சொத்துரிமையை நீக்கிவிடும் என்கின்றனர். அவ்வாறே குறித்த நேரத்தை அடைதல் என்ற காரணி நிறைவேறி இருப்பினும் ஹைழ், நிபாஸ் எனும் காரணிகள் தொழுகையை நிறைவேற்றுவதற்கு தடையாக அமைவதையும் உதாரணமாகக் காட்டுகின்றனர்.

இமாம் அல் பனானி, இமாம் அப்துல் மில்லா போன்றவர்களும், ஷெய்க் இப்னுல் பத்ரானும் அல் மானி.: பிஸ்ஸபப் என்பது அது இருப்பதன் காரணமாக குறித்த காரணிக்குரிய விளைவை நீக்குவதைக் குறிக்கும் என்கின்றனர். இதற்கு அவர்கள் கடன் இருப்பது ஸகாத் வழங்குவதற்கு தடையாக அமைவதை உதாரணமாகக் காட்டுகின்றனர். இதனை விளக்கும் அவர்கள் நிலாபை அடைதல் எனும் காரணி ஸகாத் விதியாவ தற்குரியதாகும். நிலாபை அடைதல் என்பது செல்வம் இருப்பதற்கு சான்றாகும். ஒருவர் கடனாளியாக இருக்கும் நேரத்தில் செல்வந்தராகவும் இருக்க முடியாது. எனவே ஸகாத் விதியாதல் எனும் சட்டம் அங்கு நிறைவேற முடியாது என்கின்றனர். அவருடைய சொத்தில் கடன் கொடுத்தவர்கள் உரிமை பெற்றிருப்பதால் பூரண சொத்துரிமை அவருக்கு இல்லை என்பதே இதற்கான காரணமாகும்.

கலாநிதி வஹ்பதுஸ் ஸுஹைலி ஹுக்ம் தக்லீபி (பொறுப்பாக்கப்பட்ட சட்டம்) வகை சார்ந்த விடயத்தில் ஐம்பெரும் சட்டங்களும் (வாஜிப், மன்தூப்...) அல்லது அவற்றில் சிலவும் இடம்பெற்றிருக்க முடியும், அவ்வாறே ஒரு விடயத்தில் இவ்விரு வகை சார்ந்தவைகள் சேர்ந்தும் இடம்பெற முடியும் என்கிறார். இதற்கு உதாரணமாக ஈமான், நன்மை பெறுவதற்கு காரணியாகவும் (அஸ்ஸபப்) கடமை விதியாவதற்கு நிபந்தனையாகவும் (அஷ்-ஷர்த்) ஒரு முஸ்லிம் காபிரைக் கொலை செய்தால் அவருக்கு கிஸாஸ் விதியாவதற்கு தடையாகவும் (அல்

மானி.) அமைவதைக் குறிப்பிடுகிறார். கலாநிதி ஸுஹைலியின் கருத்து இதனைப் புரிவதற்கு போதுமானதாகும்.

அஸ்-ஸஹ்ஹா

மொழிப் பிரயோகத்தில் அஸ்-ஸஹ்ஹா என்பது ஆரோக்கியம் எனும் பொருள் தரும். இஸ்லாமிய பரிபாஷையில் ஷரீஆ விதிகளுக்கு அமைவாக நிறைவேற்றப்படும் செயலைக் குறிக்கும். இதற்கான வரைவிலக்கணங்கள் உஸூலிய்யூன்கள் இடத்தில் வித்தியாசப்படுகின்றன. இவர்களில் இமாம் இப்னு குதாமா, இமாம் அல் பனானி முதலியோரின் வரைவிலக்கணங்கள் ஏற்புடையதாகக் காணப்படுகின்றன.

முஆமலாத், இபாதாத் ஆகிய இரு பெரும் துறைகளுக்கும் ஏற்ப இந்த வரைவிலக்கணங்கள் வேறுபடுகின்றன. இபாதாக்களைப் பொருத்தவரையில் குறித்த ஒரு வணக்கத்தை அதற்குரிய சகல நிபந்தனைகளையும், விதிகளையும் பேணி நிறைவேற்றுவதைக் குறிக்கும். அவ்வாறு நிறைவேற்றவில்லை எனில் கடமைப்பட்டவரின் பொறுப்பில் இருக்கும்.

முஆமலாத் பகுதியைப் பொருத்தவரையில் குறித்த ஒரு பொருளை அதற்குரிய நிபந்தனைகளையும் விதிகளையும் பேணி நிறைவேற்றுவதோடு அதனால் எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகளையும் ஈட்டிக்கொள்வதே அஸ்-ஸஹ்ஹா எனப்படும். குறித்த ஒரு பொருளை விறல் என்பது சொத்துரிமையை இடம் மாற்றுவதற்கான அடிப்படையாகும். இடம் மாற்றாதலே அதன் விளைவாகும். வாடகையைப் பொருத்தவரையில்

பயன்பெறல் அடிப்படையாகும். அடுத்தவா அதற்கான கூலியைப் பெறல் விளைவாகும்.

எனவே இரண்டையும் தொகுத்து நோக்கின் அஸ்-ஸஹ்ஹா என்பது ஷரீஆ எதிர்பார்க்கும் விளைவுகளையும் ஈட்டிக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் வேண்டப்படாதிருக்கும் செயல் ஒழுங்கின் அடிப்படையில் சகல நிபந்தனைகளும், விதிகளும் பேணி முறையாக நிறைவேற்றப்படும் செயல்களைக் குறிக்கின்றது.

அல்-பாதல்

ஓர் ஒப்பந்தம் ஒன்றின் அடிப்படையில் காணப்படும் குறைபாடுகளை அல்-பாதில் என்னும் பதத்தின் மூலம் குறிக்கின்றது. இக் குறைபாடுகள் ஒப்பந்தத்தின் வசனப் போக்கில் அல்லது உடன் படிக்கையாளர்களில் அல்லது உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட விடயத்தில் காணப்படலாம்.

இந்த அம்சத்தை விளக்கும் கலாநிதி ஸுஹைலி ஒப்பந்தம் ஒன்றின் அடிப்படை என்பது அது நிறைவேற்றுவதற்கு அவசியமான விதியை அல்லது ஈஜாப், கபூலைக் குறிக்கும் என்கிறார். எனவே, இந்த அடிப்படைகளில் ஏற்படும் குறைபாடுகள் ஒப்பந்தத்தைப் பாதிக்கும். இவ்வகையில் ஒரு வியாபாரம் அல்லது உடன்படிக்கை நிறைவேற்றுவதற்கான அடிப்படைகளில் ஒன்றில் குறைபாடு காணப்படும் எனில் அது பாதிலாகும் எனலாம். பைத்தியம் அல்லது பருவமடையாத குழந்தை செய்யும் வியாபாரம் அல்லது செய்துகொள்ளும் உடன் படிக்கை (அல்பாதில்) செல்லுபடியற்றதாகும் என்பதை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

அல்- பாஸித்

ஓர் ஒப்பந்தத்தின் அல்லது வணிக முயற்சியின் அடிப்படைகளிலோ அல்லது அதன் நிபந்தனைகளிலோ அன்றி புறக் காரணியொன்றின் பண்பில் காணப்படும் குறைபாடுகளைக் குறிக்கும். இன்னொரு வகையில் கூறின் அடிப்படையில் அனுமதிக்கப்பட்ட எனினும் இடையில் குறுக்கிட்ட காரணி ஒன்றின் மூலம் தடுக்கப்படுகின்ற அம்சத்தைக் குறிக்கும். பெறுமதி அறியப்படாமல் செய்யும் வியாபாரம் அல்லது பிழையான நிபந்தனையுடன் கூடிய உடன்படிக்கை என்பன இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

“அல் பாதில்” என்பதில் இருந்து இது வேறுபடுகின்றது. இரத்த உறவினர்களைத் திருமணம் செய்வது பாதிலாகும். சாட்சிகள் இன்றி திருமணம் செய்வது “அல் பாஸித்” ஆகும். “பாதில்” எவ்வகையான விளைவுகளுக்கும் உட்படாது. ஆனால் பாஸித் விளைவுகளுக்கு உட்பட்டது. பாதிலான திருமணம் விளைவு அற்றது. பாஸித் ஆன திருமணம் மஹர், இத்தா, குழந்தைப் பேறு எனும் விளைவுகளைக் கொண்டது என கலாநிதி ஸுஹைலி குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்விரு கருத்துக்களையும் தனது “அல் மத்ஹல்...” எனும் நூலில் விளக்கும் அஷ் ஷெய்க் இப்னுல் பத்ரான் ஏராளமான சட்டப் பிரச்சினைகளில் ஷாபிஃ, ஹம்பலி சிந்தனை மரபு சார்ந்த அறிஞர்கள் இவ்விரண்டையும் மிகத் தெளிவாக பிரித்து நோக்கியுள்ளனர் என்கிறார். அறிஞர்களுக்கிடையே கருத்து வேறுபாட்டுக்கு உட்பட்ட பிரச்சினைகளில் “அல் பாஸித்” என்னும் ஏகோபித்த

கருத்துள்ளவற்றுக்கு “அல் பாதில்” என்றும் தீர்ப்பளித்துள்ளனர். எனவே குறித்த ஒரு சட்டப் பிரச்சினை யில் ஏற்படும் அபிப்பிராய பேதங்களுக்கேற்ப இதுவும் வேறுபடலாம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

அல்-அஸீமா வர்ருக்லா

பொதுவாக இஸ்லாமிய சட்ட மூலங்கள் பற்றிய நூல்களைப் பார்க்கும் போது இப் பிரயோகங்களை விளக்குவதிலும், பொருள் கொள்வதிலும் வித்தியாசமான அணுகுமுறைகள் பலவற்றைக் காண முடிகின்றது. ஹுக்ம் தக்லீபி (வகைக் கூற்றுக்குரிய சட்டங்கள்) வகையில் இதனைச் சேர்ப்பதா? சூழ்நிலை சார் சட்டங்கள் (ஹுக்ம் வழ்இ) வகையில் சேர்ப்பதா? என்பதில் அபிப்பிராய பேதங்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே அவை பற்றிய விரிவான ஆய்வுகளுக்குள் செல்லாது நடுநிலை நின்று நோக்கும்போது இரு பிரிவுகளுக்கும் அடங்கக்கூடியனவாக இவற்றை விளக்க முடியுமென்பதைப் புரிய முடிகின்றது.

“அல்-அஸீமா” என்பது மொழிப் பிரயோகத்தில் “உறுதிபூணல்” எனும் பொருளைத் தருகின்றது. அல்குர்ஆன் அநேக இடங்களில் “அல்-அஸ்ம்” என்ற சொல்லை திட உறுதி பூணல் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தியுள்ளது.

சட்டக்கலை அறிஞர்கள் பருவ வயதை அடைந்து கடமைகள் விதியாகிய ஒவ்வொருவரும் அவசியம் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகளைக் குறிக்க இப்பதத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். சகல நிலைகளிலும், சந்தர்ப்பங்களிலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென ஆரம்ப

நிலையில் சட்டங்களாக ஆக்கப்பட்ட பொதுவான கடமைக் கூறுகள் அனைத்தும் இப்பிரிவில் அடங்கும். தொழுகை, ஸகாத் உள்ளிட்டவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். இமாம் ஷாதுபி, இமாம் இப்னுல் காஸிம், அல்-இமாதி, இமாம் ஆமிதி, இமாம் சுபுகி உள்ளிட்ட பலரது நூல்களிலும் இவ்வகை நோக்கையே காண முடிகின்றது. இவ்வகையில் வாஜிப், மன்தூப், ஹராம் முதலிய ஐம்பெரும் சட்டங்களில் அல்-அஸீமா இழையோடியுள்ளது. எனவே இதனை சலுகை என்பதற்கான எதிர்ப்பதமாகக் கொள்ளலாம்.

அர் ருக்ஸா என்பதன் மொழிப் பொருள் இலகுபடுத்தல் என்பதாகும். ஷெய்குல் இஸ்லாம் ஸகரியா அல் அன்சாரி தனது “காயதுல் உஸூல்” எனும் நூலில் “அடிப்படைச் சட்டம் மாறாத நிலையில் அத்தியாவசிய தேவை கருதி அடியார்களின் சிரமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகுக்கப் பட்டுள்ள சட்டங்கள்” என இதனை வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறார். இமாம் ஷாதுபி தனது “அல்-முவாபகாத்” எனும் நூலில் “மிகச் சிரமமான ஒரு சூழ்நிலையில் அவசியம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய கடமைகளில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு அமைப்பைச் சுருக்கி இலகுபடுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களைக் குறிக்கும்” என்கிறார். இமாம் ஆமிதி “அல்-இஹ்காம்” எனும் நூலில் ஷாபிஃ சிந்தனைப் பிரிவினரின் பொதுக் கருத்தாக “சிரமமொன்றின் காரணமாக ஆதாரமொன்றுக்கு மாற்றமாக உறுதிப்படுத்தப்படும் சட்டம்” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

இச் சிந்தனையை விளக்கும் அவர் ஷாபிஃக்கள் ‘ஆதாரத்துக்கு மாற்றமாக’ என்ற பிரயோகத்தின் மூலம் “அல்லாஹ் உண்ணல், பருகல் என்பவற்றில் அனுமதித்துள்ள எல்லைகளைக் கவனமாகப் பேணல்” எனப் பொருள் கொண்டனர். எனவே அவர்கள் அதனை “சலுகை” எனக் கூறவிருப்பவில்லை. உதாரணமாக இறந்தவற்றை சாப்பிடுதல் அடிப்படையில் ஹராமானது. அது ஆதாரத்தின் மூலம் நிறுவப்பட்டது. இந்த அடிப்படை “உயிரைப் பாதுகாத்தல்” என்ற அத்தியாவசிய தேவையின் காரணமாக தளர்த்தப்பட்டு குறித்த எல்லையில் சாப்பிட அனுமதிக்கப்படுகிறது. எனவே அடிப்படைத் தடை மாறாத நிலையில் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக அது தளர்த்தப்படுகின்றது என்று கூறுவதே ஏற்புடையதே அன்றி “சலுகை” எனக் கொள்வதல்ல எனக் கருதுகின்றனர்.

இமாம் கஸ்ஸாலி, இமாம் சுபுகி, இமாம் சுயூதி, இமாம் அல் பளாளி முதலிய இமாம் களும் ஷெய்க் முஹம்மத் புகீத் அல் முதீனி போன்ற அறிஞர்களும் முன்வைக்கும் கருத்துக்களைத் தொகுத்து நோக்கும் போது ஷாபிஃக்களும், ஹம்பலிகளும் “அர்-ருக்ஸா”வை நான்கு வகைகளுக்குள் அடக்கி இருப்பதைக் காணலாம்.

1. வாஜிப் நிலை

உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக நிர்ப்பந்த நிலையில் இறந்த ஒன்றைச் சாப்பிடலாம்.

2. மன்தூப்

பிரயாணி நெடுந்தூரம் பயணம் செய்பவராக இருப்பின் மூன்று தினங்களுக்கு தொழுகையை சுருக்கித் தொழல்

3. முபாஹ் நிலை

கொடுக்கல்- வாங்கல் உடன்படிக்கைகளான இரவல், வாடகை, முற்பணக் கொடுப்பனவு இவை அனைத்தும் தேவையின் நிமித்தம் அனுமதிக்கப்பட்டவை.

4. முதலுக்கு மாற்றமான நிலை

நோன்பினால் பாதிப்படையாத ஒரு பிரயாணி நோன்பை விடுவது. “நீங்கள் நோன்பு நோற்பது உங்களுக்கு நன்மையளிக்கும்” (2:184) என்ற அல்குர்ஆன் வசனம் நோன்பை விடுவதற்கான தடையை பொதிந்த நிலையில் நோன்பு நோற்பதை உறுதியான கட்டளையாக இடாமல் வந்துள்ளது. இமாம் அஷ்ஷாதுபி தனது “அல் முவாபகாத்” எனும் நூலில் இது பற்றிய மிக விரிவான கருத்துக்களை விமர்சன ரீதியாக முன்வைத்திருப்பினும் ஆய்வின் சுருக்கம் கருதி தவிர்ந்துக் கொள்கிறோம்.

ஹனபிகள் “அர்-ருக்ஸா” என்பதை அவர்களது சிந்தனை வழி நின்று 4 வகைகளாகப் பிரித்து நோக்கியுள்ளனர்.

1. தேவையின் போதும் நிபந்தனை நிலையிலும் தடுக்கப்பட்ட ஒன்று அனுமதிக்கப்படல்- உதாரணம்: கொலை செய்வதாக நிர்ப்பந்திக்கும் நேரத்தில் குப்ரை ஏற்படுத்தும் ஒன்றை உள்ளத்தில் ஈமாணை முன்னிருத்தி மொழிதல்

2. நிறைவேற்றுவது சிரமமாக இருக்கும் சூழ்நிலையில் விதியாக்கப்பட்ட ஒன்றை செய்யாது இருத்தல். உதாரணம்: பிரயாணி, நோயாளி ரமழான் நோன்பை நோற்காது விடல்

3. அடிப்படை விதிகளுக்கு மாற்றமாக இருந்தாலும் மனிதர்களின் தேவை கருதி அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள உடன்படிக்கைகள், வர்த்தக நடைமுறைகள் உதாரணம்: முற்பணக் கொடுப்பனவு வியாபாரம். இது அடிப்படையில் இல்லாத ஒரு பொருளை வைத்து நடக்கும் வர்த்தக முயற்சியாகும். இல்லாத ஒன்றை விற்பது பொதுவான வர்த்தக விதிகளின் கீழ் அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனினும் மக்களின் தேவை கருதி இது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. ஏனைய சமூகங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த கடுமையான சட்டங்கள் ரஸூல் (ஸல்) அவர்களது சமூகத்துக்கு தளர்த்தப்பட்டமை. உதாரணம்: ஆடையில் நஜீஸ் பட்டால் அந்த இடம் கத்தரித்து அகற்றப்பட வேண்டும் என்று இருந்த சட்டம் தளர்த்தப்பட்டு கழுவுமாறு வேண்டப்பட்டமை.

ஹனபிகளின் கருத்துக்களை நோக்கும் போது அவர்கள் வாஜிப், முபாஹ் என்ற இரு நிலைகளில் மட்டுமே இருந்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

நாம் இங்கு கூறிய கருத்துக்களை தொகுத்து நோக்கும் போது சூழ்நிலைகள் சட்டங்கள், அவற்றின் அமைப்பு, முக்கியத்துவம், இஸ்லாமிய சட்டப் பிரயோகங்களில் பெறும் பங்கு என்பன பற்றிய கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்கிறோம். இஸ்லாமிய பிக்ஹைப் புரிவதற்கு துணைசெய்யும் இன்னொரு பகுதியை இன்ஷாஅல்லாஹ் அடுத்த இதழில் நோக்குவோம். (தொடரும்.....)

மனிதவள விருத்தி தொடர்பான இஸ்லாமிய கண்ணோட்டம்

அஷ்ரெய்க் பிஸ்தாமி

இஸ்லாம் வளம் நிறைந்த மார்க்கம். அது முழுமையான மார்க்கம். கால மாற்றத்துக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் சமூக மாற்றத்துக்கும் அது என்றும் பங்களித்து வந்துள்ளது. மனிதனின் பெறுமானத்தை உலகறியச் செய்யும் விதமாக உயர்ந்த வளம் நிறைந்த உயர்ந்த நாகரீகத்தை உலகிற்கு கொடையாக வழங்கியுள்ளது. விஞ்ஞானத்துக்கோ நவீனத்துவத்துக்கோ அது மொத்தமாக எதிரானதல்ல. இன்றைய உலகில் பேசப் படும் ஒட்டுமொத்த அபிவிருத்தியும் பொருளாதார நோக்கில் மட்டுமே பார்க்கப் படுகின்றது. அரசியல் விவகாரங்கள் கூட பொருளாதார நலன் கருதி ஊடகங்கள் வாயிலாக ஊதிப் பெருப்பிக்கப் படுகின்றது. பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காக அனைத்தையும் சுரண்டுகின்ற அவலநிலை உருவாகியுள்ளது. மனித வளத்தை, அவனது உழைப்பை முடிந்த அளவு சுரண்டிப் பிழைக்கும் நிலை பரவியுள்ளது. மனிதனுக்குரிய அந்தஸ்து வழங்கப்படுவதில்லை. அது மறுக்கப்படுகின்றது. மனித உரிமைகள் நிராகரிக்கப் படுகின்றன. மனிதனின் பெறுமானம் வழுவழுவும் செய்யப்படுகின்றது. மனிதனின் இடத்திற்கு இயந்திரங்களும்

ராட்சத தொழில்நுட்பமும் வந்துவிட்டன. பொருளாதாரம் வளம், பலம் பெற்று மனித வாழ்வு வளமிழந்து பலமிழந்து, தரமிழந்து தவிக்கின்றது. மனிதனுக்காக உருவாகிய அபிவிருத்தி இன்று கிடப்பில் போடப்பட்டு அபிவிருத்திக்காக மனிதன என்ற நிலையை அடைந்துள்ளது.

அபிவிருத்தி தொடர்பில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள அநேகமான வரைவிலக்கணங்கள் பொருளாதார சுபீட்சத்தை மட்டும் மையப்படுத்தியுள்ளதால் அவை செழுமையற்றதாகவும் வரட்சியானதாகவும் தோன்றுகின்றன. பொருளாதாரம் தவிர்ந்த சமூக கலாசார மானிட செயற்பாடுகளுக்கு அத்தகைய வரைவிலக்கணங்களில் போதிய இடம் தரப்படவில்லை. அந்தவகையில் இன்றைய நவீன உலகில் மிக முக்கிய பேசுபொருளாக கருதப்படும் மனிதவளம் தொடர்பிலான விருத்தி குறித்த இஸ்லாமிய பார்வையை மிகவும் சுருக்கமாக அறிமுகம் செய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மனித வள முகாமை இன்று வர்த்தக வியாபாரத்துறையில் மட்டுமன்றி சகல துறையிலும் வரவேற்கத்தக்க இடத்தில்

உள்ளது. செயற்றிறன் மிக்க வினைத்திறன் மிக்க இயங்கு தன்மைகொண்ட செயற்பாடுகளில் மனித வள முகாமை முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. தவிரவும் மனிதவலு இன்று தொழிற் துறையில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. “If you want 10 days of happiness, grow grain. If you want 10 years of happiness, grow a tree. If you want 100 years of happiness, grow People” என்று பிரபலமான ஒரு கூற்று உள்ளது.

உலகில் மனிதன் முக்கிய கதாபாத்திரம் என்பதால் தான், இஸ்லாம் தனி மனித உருவாக்கத்தில் பிரதான கவனம் செலுத்துகின்றது. இஸ்லாமிய பிரச்சாரத்தின் ஆரம்ப கட்டங்களில் நபியவர்கள் பலம் பொருந்திய மனிதர்களை உருவாக்குவதிலேயே தனது மொத்த கவனத்தையும் குவித்தமை நோக்கத்தக்கது. குறிப்பிட்ட துறைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சியும் நிபுணத்துவமும் கொண்டவர்களை அவ்வத்துறைகளுக்கு பொறுப்பாக நியமித்து அதில் மேலும் விருத்திக்காக வழிகாட்டினார். பிக்ஹில் முஆத் பின் ஐபல் (ரஹி), வாரிசுச் சொத்துப் பகிர்வில் ஸைத் பின் ஸாபித் (ரஹி) அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இஸ்லாமிய பிரச்சாரக் களம் எதிர்கொள்ளும் இன்றைய முக்கிய பிரச்சினை பலமும் வளமும் பொருந்திய இஸ்லாமிய அடையாள ஆளுமைகளுக்கு தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றமை தான் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மனிதனை சடமாக்கி முடமாக்கி புவியில் அவனுக்கு இறைவன் வழங்கிய உயர்ந்த இடத்தை தடமேதுமில்லாமல் தரைமட்டமாக்கி அவனை வேறொன்

றாக விஸ்வரூபமெடுக்க வைத்து மனிதனின் அந்தஸ்தை தரமிழக்க வைக்கும் மேற்கின் சடவாத சிந்தனைகளுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் மனிதன் குறித்த இஸ்லாமிய சிந்தனை உள்ளது.

மனிதன் குறித்த இஸ்லாத்தின் பார்வையும் பதிவுகளும் முழு நிறைவானதும் தனித்துவமானதும், நடுநிலையானதும், இயல்பானதும், சரியானதும், இலகுவானதும், அர்த்தமுள்ளதும என்று அடித்துக்கூறலாம்.

டாவினின் மனிதன் குறித்த கோணல மாணலான போக்கும், மாஸ்லோவின் பார்வையும், மாக்ஸின் பார்வையும் மனிதனின் இயல்பை, உணர்வை, தேவையை, வலிமையை தரம் தாழ்த்தி பார்க்கும் போது... மனிதனுக்கு உரிய அவசியமான உரிமையை கண்ணியத்தை வழங்கி கௌரவித்த பெருமை இஸ்லாத்தைச் சாரும். (முஹம்மத் குதுப்: சடவாதத்துக்கும் இஸ்லாத்துக்கு மிடையில் மனிதன்)

அபிவிருத்தி குறித்து குறிப்பிடுகையில் “இது வாழ்க்கைத் தரத்தை மட்டும் கூட்டி நிற்பதில்லை. எட்ட வேண்டிய அடைவுகள் மற்றும் வளர்ச்சிக்கும், மாற்றத்துக்கும், முன்னேற்றத்துக்குமான கொள்ளளவே அபிவிருத்தியாகும்” எனவே அபிவிருத்தி என்பது மனித வாழ்விலும் அவனது வாழ்வொழுங்கிலும், இலக்கிலும் ஏற்படுகின்ற சாதகமான மாற்றம் எனலாம். எனவே அபிவிருத்திக்கு இஸ்லாம் தடையில்லை என்பதோடு அது அபிவிருத்தியின் பால் மனிதனை கூவி அழைக்கின்றது. அதற்கு வழிகாட்டுகிறது. அதனை அடைவதை

வணக்கமாக கருதுகிறது. அதனை மிகப் பெரும் மாற்றமாகச் சொல்கிறது.

உடல், அறிவு, ஆன்மா, உணர்வுகள் அனைத்தையும் பெற்றவனே மனிதன். எனவே இந்த நான்கு பகுதிகளிலும் மனிதன் காண்கின்ற, அடைகின்ற உச்ச வளர்ச்சியே மனித வள அபிவிருத்தியாகும் என்பது இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாடாகும். உடலைப் போஷித்து ஆன்மாவை காயப்போட இஸ்லாம் அனுமதிக்கவில்லை. அறிவுப் பயணத்தில் முழுகி ஆன்மாவை சிறை வைத்து உணர்வுகளை புறக்கணிக்கவும் இஸ்லாம் வழிகாட்டவில்லை. அது அறியாமையை கண்டிப்பது போலவே துறவறத்தை விமர்சிக்கிறது. பொருளாதார மோகத்தில் அறிவைத் துறந்து உடலின் இயல்புகளை தூக்கி எறிய இஸ்லாம் அனுமதி தரவில்லை. ஆக மொத்தத்தில் மனிதனது முழுமையான வளர்ச்சியும் விருத்தியும் இணைந்ததாக அமைவது மனிதவள அபிவிருத்தியாகும் என்பதையே இஸ்லாம் போதிக்கின்றது; தூண்டுக்கின்றது. (முஹம்மத் குதுப்: சடவாதத்துக்கும் (இஸ்லாத்துக்குமிடையில் மனிதன்)

மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற மனப்பாங்கு மாற்றமானது பிரதானமானது. அவனது வாழ்வு அபிவிருத்திப்பாதையில் செல்ல இத்தகைய மனப்பாங்கு மாற்றமே துணையாக நிற்கின்றது. “எந்த ஒரு சமூகமும் தனது அகம் சார்ந்த விடயங்களில் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணாதவரை அல்லாஹ்வும் அந்த சமூகத்தில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவர மாட்டான்” (அர்ரஃ.த்:11) என்று அல்குர்ஆன் கூறுகிறது. அதாவது

மனப்பாங்கு மாற்றம் சமூக அளவில் இடம்பெற வேண்டும் என அல்லாஹ் விரும்புகிறான். ஏனெனில் சமூகத்தின் விருத்தி என்பது தனி மனிதனில் ஏற்படும் விருத்தியை மட்டும் வைத்து கணிக்கப்படுவதில்லை. மொத்த சமூகத்தினதும் விருத்திதான் அபிவிருத்தியாகும்.

ஆனால் மேற்கத்திய பொருளியல் நிபுணர்கள் இஸ்லாம் மனிதவள அபிவிருத்திக்கு தடையாகவும் முட்டுக்கட்டையாகவும் இருப்பதாக விமர்சனங்களை முன்வைத்துள்ளனர். இஸ்லாத்தை மிகக் கவனமாக நோக்குகையில் குறிப்பாக மகாஸித் ஷரீஆவின் பின்புலத்தில் நின்று நோக்கின் இஸ்லாமிய சட்டங்கள் அனைத்துமே மனித நலனை (மார்க்கம், உயிர், செல்வம், அறிவு, பரம்பரை) கருத்தில் கொண்டதாகவே உள்ளன. அவனுக்கு தீங்கு ஏற்படும் விதமாக இஸ்லாமிய சட்டங்கள் அமையவில்லை. (ஷாதிபி அல் முவாபகாத்) பொருளாதார அபிவிருத்தி, மனிதவள அபிவிருத்தி தொடர்பில் இஸ்லாத்தின் பார்வையை நோக்க மகாஸித் ஷரீஆ குறித்த அறிவும் தெளிவும் அவசியமாகும். நவீன உலகின் மகாஸித் தொடர்பான ஆய்வாளரும் செயற்பாட்டாளருமான கலாநிதி ஜாஸிர் அஹ்தா “அபிவிருத்தி, மனித உரிமைகளுக்கான செயற்றிட்டம் என்ற வகையில் மகாஸித் ஷரீஆ” எனும் தலைப்பில் ஒரு விடயத்தை ஆராய்கிறார். மகாஸித் துறையில் “செல்வத்தை பாதுகாத்தல்” என்பதின் நவீன பரிணாமமாக அபிவிருத்தி சார்ந்த சொல்லாடல்கள் கையாளப்படுகின்றன. இவ்வாறே மனிதவள அபிவிருத்தியில் நேரடியாக தொடர்புபடும் 48ம் பக்கம் பார்க்க

'மகாஸ்துஷ் ஷரீஆ' கலையின் அவசியமும் 'மஸ்லஹா' என்ற எண்ணக்கருவும்

அஷ்ஷெய்க் எம்.ஏ.எம் அஷ்கர் M.A (நளீமி)

இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் இலக்குகள் -மகாஸ்துஷ் ஷரீஆ- எனும் கலையானது ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் கற்க வேண்டிய தலையான கலைகளில் ஒன்றாகும். ஒரு முஸ்லிமைப் பொறுத்த வரையில் தான் பின்பற்றுகின்ற மார்க்கத்தை அறிவுபூர்வமாக ஏற்றுப் பின்பற்ற இக்கலை உதவுகின்றது. இமாம் ஷாஹ் வலியுல்லாஹ் அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்கள்: “ ஷரீஆவின் கலைகளிலே நான் அறிந்த வகையில்- மிக முக்கியமானதும் உயர்ந்த அந்தஸ்தும் கண்ணியமும் பெற்ற கலை மார்க்க சட்டங்களின் இரகசியங்களை அறியும் கலையாகும். அது ஆதாரங்களையும் செயல்களின் பின்னாலுள்ள இரகசியங்களையும் ஆய்வு செய்கின்றது” இதனுடாக மனிதன் ஷரீஆ கொண்டுவந்ததை தீச்சண்ணியத்துடன் செயற்படுத்தப்பவனாக மாறுகின்றான். (ஹுஜ்ஜதுல்லாஹில் பாலிகா: பாகம்-2, பக்கம்-21)

பொதுவாக “மகாஸ்துஷ் ஷரீஆ” வை கற்பது “பர்ளு கிபாயா” என இமாம்கள வரையறுத்தாலும் பின்வரும் காரணங்களுக்காக ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் அதனை அறிந்திருக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பெறுகின்றான்.

1. அல் குர்ஆனை மிகச்சரியாகப் புரிந்துகொள்ள “மகாஸ்துஷ் ஷரீஆ” அவசியப்படுகின்றது.

அல் குர்ஆன் ஒதுவதால் நன்மைபதியப்படுகின்றது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் அதனை கருத்து விளங்காது வெறுமனே ஒதுவதாலோ அல்லது சுவர்களிலே தொங்க விடுவதாலோ அல்லது ராகத்துக்காக மாத்திரம் ஒதுவதாலோ, குருட்டு மனனத் தாலோ குர்ஆன் எதிர்பார்க்கும் விளைவை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. சிலபோது கழுதை சுமக்கும் புத்தகத்தைப் போன்றே இருக்கும் மாறாக குர்ஆன் எதிர்பார்க்கும் நோக்கங்களை உணர்ந்து ஒதும் போதே அதனை மிகச்சரியாகப் புரிந்து கொண்டவர்களாக நாம் மாறுவோம்.

2. இஸ்லாமிய ஷரீஆவை பொதுவாகப் புரிந்து கொள்ள “மகாஸ்துஷ் ஷரீஆ” அவசியப்படுகின்றது.

இஸ்லாமிய ஷரீஆ எப்பொழுதும் மனிதனுக்கு நலவையே நாடுகின்றது. அவனது கஷ்டங்களை போக்கவே முயற்சிக்கின்றது அதன் சட்டங்களுக்குப் பின்னால் மனித இயல்பு கவனத்திற்

கொள்ளப்பட்டுள்ளது' இலகுதன்மை அதன் அடிப்படைகளில் ஒன்றாகும். போன்ற ஷரீஆவின் இலக்குகள் மொத்தமாகவும் பொதுவாகவும் புரியப்படும் போதே ஷரீஆ சட்டங்களை மனிதன் மனத்திருப்தியோடு ஏற்றுப் பின்பற்றுவான். மேலும் ஷரீஆ எக்காலத்துக்கும் பொருந்தும் என்ற யதார்த்தத்தை உலகுக்கு உரத்துச் சொல்லமுடியுமாக இருக்கும்.

3. சமகால மொழியில் த.வாவை முன்வைக்க "மகாஸிதுஷ் ஷரீஆ" அவசியப்படுகின்றது.

சமகால த.வாவின் முன்னெடுப்புக்கள் அறிவுபூர்வமாகவும் ஆக்கபூர்வமாகவும் -பஸ்ரா- அமையும் போதே அதனை மக்கள் ஏற்று உள்வாங்குவார்கள். இல்லாத போது வலது காதால் செவியேற்று இடது காதால் புறந்தள்ளிவிடுவார்கள். ஏனெனில் இது அறிவியல் விஞ்ஞான யுகம். இவ்யுகத்தில் காரணகாரியங்கள், விளைவுகளுக்கு தனிபிடம் உண்டு. எனவே த.வாவினூடாக எதிர்பார்க்கும் விளைவு பெறப்பட வேண்டுமாயின் "மகாஸிதுஷ் ஷரீஆ"வை கற்று சமகால மொழியில் த.வாவை முன்வைக்க வேண்டியுள்ளது.

4. இஜ்திஹாத் பணி தொடர்வதற்கு "மகாஸிதுஷ் ஷரீஆ" அவசியப்படுகின்றது.

இஜ்திஹாத் பணி என்பது ஷரீஆ எல்லாக் காலத்துக்கும் பொருத்தமான ஓர் சட்டக்கோவை என்பதற்காக நடைமுறை வாழ்வில் பிச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணும் பணி. அத்தீர்வுகள் ஏற்படையதாகவும் இறைவனின் எதிர்பார்ப்பையும் நோக்கத்தையும் பறைசாட்டக் கூடியதாகவும்

இருக்க "மகாஸிதுஷ் ஷரீஆ" அவசியப்படுகின்றது. இமாம் ஷாதிபி அவர்கள் முஜ்தஹிதுக்கு இருக்க வேண்டிய நிபந்தனைகளாக ஷரீஆவின் நோக்கங்களை மிகச்சரியாக விளங்குவதும் அதனடியாக சட்டங்களை வகுக்கும் இயலுமையும் என இரு விடயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். (அல் முவாபகாத்:பாகம்-4 பக்- 105,106)

5. இஜ்திஹாத் பணியை மிகச்சரியாக மேற்கொள்ள "மகாஸிதுஷ் ஷரீஆ" அவசியப்படுகின்றது.

இஜ்திஹாத் பணியில் பிழைவிடடாலும் கூலி வழங்கப்படும் எனப் போதிக்கும் இஸ்லாம் பிழையை வரவேற்கவில்லை. மாறாக இஜ்திஹாத் பணியை மிகச்சரியாக மேற்கொள்ளவே வழிகாட்டுகின்றது. இதற்கு "மகாஸிதுஷ் ஷரீஆ" இன்றியமையாததாகும். சட்ட வசனங்கள், நிகழ்வுகளின் புறத்தோற்றங்களை மாத்திரம் கருத்திற் கொண்டு தீர்ப்பளிப்பதனால் மார்க்கத்துக்கு நன்மை செய்வதைவிட கெடுதி விளைவிப்பதே அதிகமாகும். இதற்கான உதாரணங்கள் அடுத்துவரும் பாகங்களிலே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

6. "பத்வா" வழங்குவோருக்கு "மகாஸிதுஷ் ஷரீஆ" அவசியப்படுகின்றது.

ஒருமுறை இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் ஒருவர் வந்து "கொலையாளிக்கு பாவமன்னிப்பு உண்டா?" என வினவினார்கள். அதற்கு அவர் "இல்லை அவன் நரகில் இருப்பான்" எனக் கூறியனுப்பினார்கள். இதனை செவியேற்ற அவரது சீடர்கள் ஆட்சேபித்தபோது "அவன் கோபத்துடனும் கொலை வெறி

யுடனும் வந்தான்” எனப் பதிலளித்து அவனை பின்தொடர்ந்து அவதானித்து வருமாறும் தூதனுப்பினார். நிலமை அவ்வாறே இருந்ததாகப் பதில் கிடைத்தது.

7. “பத்வா” ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு “மகாஸ்திஷ்டிஷ்டிஷ்டி” அவசியப்படுகின்றது.

பத்வாக்கள் வழங்கப்படும் போது அல்லது கருத்து வேறுபாடு கொண்ட விடயத்தில் ஒன்றை முற்படுத்தும் போது அதற்கான காரணங்கள், நியாயங்கள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும். இல்லாதபோது அது வரண்டதாகவும் இலகுவாக ஜீரணிக்க முடியாததாகவும் மாறுகின்றது. தற்காலத்தில் சட்டத்துக்குக் காரணம், நியாயம் கூறுவதென்பது தவிர்க்கமுடியாததாக மாறிவிட்டது. எனவே வழங்கப்படும் “பத்வா” ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு “மகாஸ்திஷ்டிஷ்டிஷ்டி” அவசியப்படுகின்றது.

8. பண்பாடுகளைக் கொண்டு சட்டமியற்றவும் அவற்றை பாதுகாக்கவும் “மகாஸ்திஷ்டிஷ்டிஷ்டி” அவசியப்படுகின்றது.

பண்பாடுகளை சட்டமாக்கிய பின்னர் ஷரீஆவின் பணி அவற்றை பாதுகாப்பதும் மீறுவோருக்கு தண்டனை வழங்குவதுமாகும். சட்டங்களின் பணி “மேற்கு நாகரீகம் கூறுவதைப் போல்-வெறுமனே மனித உறவை சீர்படுத்தி வதல்ல. மாறாக மனித உறவை ஒழுக்கப் பண்பாடுகளின் அடிப்படையில் கட்டியெழுப்புவதாகும் என ஷரீஆ கூறுகின்றது. மேற்கின் பார்வையில் சம்மதத்துடன் மேற்கொள்ளும் விபச்சாரம், பிறர் உரிமையை பாதிக்காத வகையில் அருந்தும் மது

போன்றன ஆகுமானவை. ஆனால் ஷரீஆ தனது நோக்கத்தின் அடிப்படையில்-அதனைத் தடுக்கின்றது, தீங்காகக் கருதுகின்றது. எனவே பண்பாடுகளைக் கொண்டு சட்டமியற்றவும் அவற்றை பாதுகாக்கவும் “மகாஸ்திஷ்டிஷ்டிஷ்டி” அவசியப்படுகின்றது.

9. மதஹப்களுக்கு மத்தியில் இணக்கம் காண “மகாஸ்திஷ்டிஷ்டிஷ்டி” அவசியப்படுகின்றது.

இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் நெகிழ்வுத்தன்மை காரணமாக தோன்றிய மதஹபுடைய சிந்தனைகள் ஆரோக்கியமானவை என்பதில் மாற்றுக்கருத்து தோன்ற முடியாது. ஆனால் அதன் விளைவாகத் தோன்றிய மதஹப் வெறி ஆரோக்கியமற்றது. அதனால் இஸ்லாமிய உலகின் பலம் சிதறடிக்கப்படுகின்றது. ஐக்கியம் சீர்குலைகின்றது. ஒருபோதும் மதஹப்களை ஒன்றாக்க முடியாது. மாறாக மதஹப்களுக்கிடையிலே ஓர் இணக்கத்தைக் கொண்டுவரலாம். இது “மகாஸ்திஷ்டிஷ்டிஷ்டி”வின் நிழலிலேயே சாத்தியப்பட முடியும். எனவே மதஹப்களுக்கு மத்தியில் இணக்கம் காண “மகாஸ்திஷ்டிஷ்டிஷ்டி” அவசியப்படுகின்றது எனலாம்.

10. பிற மதங்களுடன் சகவாழ்வு மேற்கொள்ள “மகாஸ்திஷ்டிஷ்டிஷ்டி” அவசியப்படுகின்றது.

இன்று மதங்களுக்கிடையிலான உரையாடல், நாகரீகங்களுக்கிடையிலான உரையாடல் என்பன பற்றிப் பேசப்படுகின்றன. இந்நிலையில் இனமத நல்லிணக்கத்தைப் பற்றிப் பேசும் இஸ்லாம எத்தகைய விடயங்களில் பிற

மதங்களுடன் ஒத்துழைக்க முடியும் என்பது பற்றியறிய “மகாஸ்தூஷ் ஷரீஆ” அவசியப்படுகின்றது. இதன் விளைவு எல்லா மதங்களும் உடன்படுகின்ற விடயங்களில் ஒத்துழைத்தும் முரண்படுகின்ற விடயங்களில் ஆரோக்கியமான கலந்துரை யாடல்களை மேற்கொள்ளவும் வழிவகுக்கும்.

மேற்கூறிய காரணங்களோடு இன்னும் பலகாரணங்களுக்காக “மகாஸ்தூஷ் ஷரீஆ” இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் இலக்குகள் - பற்றிய கலையில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது. மறுபுறத்தில் “மகாஸ்தூஷ் ஷரீஆ” அறிவைப் புறக்கணிக்கின்ற போது சட்டங்களில் எதிர்பாராத பலவிதமான அபாயங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்படுகின்றது.

இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் இலக்கு - நலன் (மஸ்லஹா)

இஸ்லாமிய ஷரீஆ மனித சமூகத்துக்கு அருளப்பட்ட இறுதி வழிகாட்டல் ஆகும். அதில் மனித சமூகத்துக்குத் தேவையான அனைத்து வழிகாட்டல்களும் நிறைவாகவே உள்ளன. அதன் வழிகாட்டல்கள் அனைத்தும் இம்மை, மறுமை நலன்களை அடியார்களுக்கு வழங்கவே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனாலே இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் தலையான இலக்காக “நன்மையை (மஸ்லஹா) கொண்டுவருவதும் தீமையை (மஸ்ஸதா) களைவதும்” என சொற்கருக்கமும் பொருட்செறிவுமுடைய சட்டவிதியொன்றை இமாம்கள் வகுத்துள்ளார்கள். (இஸ்ஸீதீன் பின் அப்துஸ் ஸலாம்: கவாஇதூல் அஹ்காம் பி மஸாலிஹில் அனாம் 'பாகம்-1' பக்கம்-11) இதற்கு பலம் சேர்க்கும் வகையில் குர்ஆன்,

ஸுன்னாவில் நிறைய ஆதாரங்களையும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

குர்ஆனும், ஸுன்னாவும் நன்மை, நலன், பயன் போன்ற கருத்துக்களைத் தரும் “மஸ்லஹா”, “ஸலாஹ்”, “நபி”, “இஹ்ஸான்”, “ம.ருப்” போன்ற பதங்களையும் தீமை, தீங்கு, கெடுதி, கேடு, பாவம் போன்ற கருத்துக்களைத் தரும் “மஸ்ஸதா”, “பஸாத்”, “முரர்”, “முன்கர்” போன்ற பதங்களையும் கையாண்டுள்ளன. மேலும் நபிமார்களும் ரஸூல்மார்களும் அனுப்பப்பட்டதன் நோக்கத்தை பொதுவாகவும் இறுதித் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அனுப்பப்பட்ட நோக்கத்தை குறிப்பாகவும் “மனித நலனுக்கே” என அல்குர்ஆன் எடுத்தியம்புகின்றது. மேலும் இறுதித் தூதரின் சமூகத்தை நன்மையின் சமூகம் எனவும் அல்குர்ஆன் சிலாகித்துப் பேசுகின்றது.

“நபிமார்கள் அனுப்பப்பட்ட நோக்கம் மனித சமூகத்தின் ஹிதாயத்-நேர்வழிக்காகவும், தஸ்கியா-உள்பரிசுத்தத்துக்காகவும், ரஹ்மத்-அருளாகவும், கிஸ்த்-நீதியை நிலைநாட்டவும் அனுப்பப்பட்டார்கள். இங்கு அல்குர்ஆன் கையாண்டுள்ள ஹிதாயத் (அல்அ.ராப்-65,79,89), தஸ்கியா (அல்பகரா-150), ரஹ்மத் (அல்அன்பிஆ-106), கிஸ்த் (அல்ஹதீத்-24) ஆகிய அனைத்துச் சொற்களும் நன்மையின் ஊற்றுகளாகும். அவற்றிலிருந்தே எல்லா நன்மைகளும் பெருக்கெடுக்கின்றன.

இறுதித் தூதர் பற்றிய ஓர் சாராம்சம் தெளரத்தில் இவ்வாறு வழங்கப்பட்டுள்ளதாக அல்குர்ஆன் கூறுகின்றது.

* “எனது அருள் அனைத்தையும் பீடித் துள்ளது. நான் அதனை இரையச்சம் கொண்டு ஸகாத் கொடுப்போருக்கு விதியாக்குவேன். மேலும் அவர்கள் எமது அத்தாட்சிகளை ஈமான் கொள்வார்கள். அவர்களது தெளராத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ள உம்மி நபியான இத்தூதரையும் பின்பற்றுவார்கள்.

- அவர் அவர்களுக்கு நன்மையை ஏவுவார்,
- தீமையை விட்டும் அவர்களைத் தடுப்பார்,
- நல்லவற்றை அவர்களுக்கு ஆகுமாக்குவார்,
- கேடுவிளைவிப்பவற்றைத் தடுப்பார்,
- அவர்கள் மீதுள்ள சுமைகளையும் விலங்குகளையும் அகற்றுவார்.

யார் அவரை ஏற்றுக் கொண்டு அவருக்கு முழுமையாக உதவிபுரிந்து அவரோடு அருளப்பட்ட ஒளியைப் பின்பற்றுகின்றாரோ அவர்களே வெற்றியாளர்களாவர்” (அல் அ.ராப்-156,157)

* “தூதர்களே! நீங்கள் நல்லவற்றைப் புகியுங்கள். நன்மையை செய்யுங்கள்” (அல்மு.மினூன் : 51)

* “நீங்கள் நன்மையைச் செய்யுங்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் செய்வற்றை நான் அவதானித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்” (ஸப. : 11)

* நபி சுஹப் (அலை) அவர்கள் “நிச்சயமாக நான் முடிந்தளவு நன்மை செய்யவே நாடுகின்றேன்” (ஹுத் : 88) எனக் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

* “பூமியில் நன்மை விளைவித்த பின்னர் அதில் கேடு விளைவிக்க வேண்டாம்” (அல்அ.ராப் : 85)

* மூஸா தனது சகோதரன் ஹாரூனிடம் “நீ எனது சமூகத்தில் எனது பிரதி

நிதியாக நின்று அவர்களுக்கு நன்மை செய்வீராக! மேலும் கேடு விளைவிப்போரின் பாதையைப் பின்பற்ற வேண்டாம்” எனக் கூறினார்கள். (அல்அ.ராப் : 142)

மேற்கூறிய ஆதாரங்கள் அனைத்தும் நபிமார்கள், தூதர்கள் அனைவரதும் பணி மனித சமூகத்துக்கு நன்மை பயப்பதையும் தீமையை அவர்களை விட்டும் களைவதையும் இலக்காகக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இக்கருத்தை மிகத் தெளிவாகக் குறித்துக் காட்டும் பின்வரும் வசனத்தை இமாம் இஸ்ஸத்தீன் அப்துஸ் ஸலாம் அவர்கள் கொண்டுவருகின்றார்கள். “நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதி செலுத்துமாறும் நன்மை செய்யுமாறும் உறவுகளை சேர்ந்து நடக்குமாறும் ஏவுகின்றான். மேலும் பாவம், தீமை, அத்துமீறல் போன்றவற்றை விட்டும் தடுக்கிறான். நீங்கள் நல்லபதேசம் பெறவே அவன் உபதேசிக்கின்றான்.” (அந்நஹல் : 90) இவ்வசனத்தில் வந்துள்ள “இஹ்ஸான்” எனும் சொல் எல்லாவகையான நலன்களையும் குறித்துக்காட்டுவதாகவும் “பஹ்ஷா”, “பக்யு”, “முன்கர்” போன்ற பதங்கள் எல்லா வகையான தீங்குகளையும் குறித்தக காட்டுவதாகவும் விளக்குகின்றார்கள். (கவாஇதுல் அஹ்காம் பி மஸாலி ஹில் அனாம் பாகம்-2 , பக்கம்- 160,161)

இமாம் இப்னு ஆஷூர் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்: இவை மனித செயற்பாடுகளில் நன்மையை கொண்டு வருதல், தீமையை களைதல் என்பது ஷரீஆவின் இலக்காக சுட்டிக்காட்டும் தெளிவான ஆதாரங்களாகும். இத்தகு பொது ஆதாரங்களிலிருந்து ஷரீஆ நன்மை

யைத் தூண்டி தீமையை களையுமாறு வேண்டுகின்றதை உறுதியாகக் குறிப்பிட முடியும். எனவே இதனை ஷரீஆவின் பூரணம் பெற்ற விதியாகக் குறிப்பிட முடியும். (மகாஸிதுஷ் ஷரீஆல் இஸ்லா மிய்யா : பக்கம்- 64) அல்குர்ஆன் இந்தப் பண்பு இறுதித் தூரின் உம்மத்தின் பொதுப் பண்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதாலே அதனை மிகச் சிறந்த சமூகம் எனப் போற்றுகின்றது. “ நீங்கள் மனித சமூகங்களில் தோற்று விக்கப்பட்ட மிகச் சிறந்த சமூகமாக இருக்கின்றீர்கள். ஏனெனில் நீங்கள் நன்மையை ஏவுகின்றீர்கள், தீமைளைத் தடுக்கின்றீர்கள். மேலும் அல்லாஹ்வை ஈமான் கொண்டுள்ளீர்கள்” (ஆலஇம்ரான்-110)

மஸ்லஹா - நலன், மப்ஸதா - தீங்கு என்பதனை வரையறுக்க முனைகின்ற இமாம்கள் அதற்கு பல்வேறு வகையான வரைவிலக்கணங்களை முன்வைக்கின்றார்கள். அதன் சாரம்சம் வருமாறு: ‘உலக மறுமை நலன்கள், அதற்கான வழிகள், காரணங்கள் அனைத்தும் மஸாலிஹ் ஆகும். அந்த நலன் உடல் அல்லது உள்ளம் அல்லது சிந்தனை அல்லது ஆன்மீகரீதியில் கிடைக்கும் இன்பமாகவும் அமையலாம். அவ்வாறே உலக மறுமை தீங்குகள், அதற்கான வழிகள், காரணங்கள் அனைத்தும் மபாஸித் ஆகும். அந்தத் தீங்கு உடல் அல்லது உள்ளம் அல்லது சிந்தனை அல்லது ஆன்மீக ரீதியில் கிடைக்கும் வேதனையாகவும் அமையலாம். (ரைஸுனி ‘நமுரீய்யதுல் மகாஸித் இன்தஷ் ஷாதிபி’ பக்கம்-7)

எனவே ஷரீஆ நிலைநாட்ட, பாதுகாக்க விரும்பும் நலன் என்பது மதத்தின் எதிரிகள் குறிப்பிடுவதைப் போல் உலக

நலனை மாத்திரம் கொண்டதுமல்ல’ முதலாளித்துவம் குறிப்பிடுவதைப் போல் தனிநபர் நலனை மாத்திரம் கொண்டதுமல்ல’ மார்க்ஸிசம் குறிப்பிடுவதைப் போல் சமூக நலனை மாத்திரம் கொண்டதுமல்ல’ இனவாதிகள் குறிப்பிடுவதைப் போல் பிரதேச நலனை மாத்திரம் கொண்டதுமல்ல’ சில நுனிப்புல் மேய்வோர் குறிப்பிடுவதைப் போல் தற்காலத்தோருக்கு உரிய நலனை மாத்திரம் கொண்டதுமல்ல. மாறாக மனித நலன் என்பது இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டையும் அடியாகக் கொண்டது. அது மனிதனின் சடம், ஆன்மா ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கியது. அது தனிநபர் நலன், சமூக நலன் என்பவற்றுக்கு மத்தியிலும் குழு நலன், சமூக நலன் என்பவற்றுக்கு மத்தியிலும் ‘சமூக நலன், முழு உம்மத்தின் நலன் என்பவற்றுக்கு மத்தியிலும்’ சமூகத்தின் நிகழ்கால நலன், எதிர்கால நலன் என்பவற்றுக்கு மத்தியிலும் நடுநிலை பேணுகின்றது. (கரளாவி : மத்ஹல் லி திராஸதஷ் ஷரீஆல் இஸ்லாமிய்யா : பக்கம்- 62) இங்கு “நன்மையை கொண்டுவருதல், தீமையை களைதல்” எனும் ஷரீஆவின் இலக்கை “நன்மையை கொண்டுவருதல்” என சுருக்கிக் கூறலாம். ஏனெனில் ‘தீமையை கலைதல்’ என்பதும் நன்மையாகும். இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) அவர்கள் ஷரீஆவின் ஐம்பெரும் இலக்குகளைக் கூறிவிட்டு ‘இந்த ஐந்து விடயங்களையும் பாதுகாக்கும் அனைத்தும் நன்மைகளாகும். அவற்றை சீர்குழைக்கும் அனைத்தும் தீங்குகளாகும் தீங்கை அகற்று வதும் நன்மையாகும்’ எனக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். (அல் முஸ்தஸ்பா’ பாகம்- 1, பக்கம்-287) எனவே நன்மையை கொண்டுவருதல், தீமையை களைதல்

ஆகிய இரண்டும் கருத்தில் ஒன்றையே -நன்மை- குறிக்கின்றது. மறுபுறத்தில் நன்மையைத் தடுப்பதும் தீமையை வரவேற்பதும் -தீமை- ஒன்றாகும். எனவே இஸ்லாமிய ஷரீஆ மனிதனுக்கு நன்மை பயக்கவே முயற்சிக்கின்றது என சுருக்கமாகக் குறிப்பிட முடியும். எனவே ஷரீஆ வின் இலக்கு மனிதனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மை பயப்பதாகும்.

இறுதியாக மனித நலனும் சட்ட வசனமும் முரண்பட்டால் என்ன செய்வது? என சிலர் கேள்வி எழுப்புகின்றனர். இமாம் தூபி போன்றவர்கள் ஷரீஆ வையே முற்படுத்த வேண்டும் எனக் கூறுகின்றார்கள். எனினும் இதனை மறுக்கும் சமகால துறைசார் அறிஞர்கள் மனித நலனும் சட்டவசனமும் அடிப்படையில் முரண்பட முடியாது. எங்கெல்லாம் ஷரீஆ சட்டம் இருக்குமோ அங்கெல்லாம் மனிதனுக்கு நலன் இருக்கும். எங்கெல்லாம் மனித நலன் இருக்குமோ அங்கெல்லாம் ஷரீஆ சட்டம் இருக்கும். எனவே ஷரீஆ ஒருபோதும் மனித நலனுடன் முரண்பட மாட்டாது' எனக் கூறுகின்றனர். இதற்கு சில நடைமுறை உதாரணங்களையும் குறிப்பிடுகின்றனர். (ரைஸூனி: அல் இஜ்திஹாத் பக்கம்-35,40)

(அ) நோன்பு நாட்டின் தேசிய உற்பத்திக்குத் தடையா?

நோன்பு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத்தடை என்போர் நோன்புதான் காரணமா அல்லது மக்களின் சுபாவமா என்பதை துல்லியமாக மதிப்பீடு செய்து கொள்ள வேண்டும். மக்களின் சுபாவம் அதற்கு நோன்பு பொறுப்பல்ல. உண்மையில் புறத்தோற்றத்தில் பார்த்தாலும்

நோன்பு நாட்டின் தேசிய உற்பத்திக்குத் தடையாக இருக்க முடியாது. நோன்பு அன்றாடம் மனிதன் உண்ணும் இரு வேளைகளை காலை, பகல்- மீதப்படுத்திக் கொடுக்கின்றது. அவ்வேளைகளில் உற்பத்தி முயற்சிகளில் கூடுதலாக ஈடுபடலாம். எத்தனையோ மனிதர்கள் இவ்வேளைகளை சாதாரண நாட்களில் துஷ்பிரயோகம் செய்வதைப் பார்க்கிறோம்.

மறுபுறத்தில் புகை பழக்கமுள்ளவர்கள் வேலை நேரத்தில் தாம் அறியாமலே புகைப்பதன் மூலம் நேரத்தைக் கொலை செய்கின்றார்கள். நோன்பு நாட்களில் இந்நேரங்கள் உற்பத்திக்குக் கையாளப்படுவதன் மூலம் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வாய்ப்பு உருவாகின்றது. நாம் நோன்பு நாட்டின் தேசிய உற்பத்திக்குத் தடையெனக் கூறினால் நாளை வேலை நேரத்தில் தொழுகையும் உற்பத்திக்குத் தடை என வாதிடுவார்கள். உண்மையில் இவர்கள் குறிப்பிடுவதைப் போல் நோன்பு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு 10 வீதம் தடையென ஒரு வாதத்திற்கு வைத்துக் கொண்டாலும் மறுமை நலன் ஒருபுறமிருக்க நோன்பால் -ஆன்மீக, ஆரோக்கிய, பண்பாட்டுரீதியில்- கிடைக்கும் லோகாயுத நலன்கள் அனைத்துடனும் அந்த நஷ்டத்தை ஒப்பிடுமிடத்து நோன்பு மனிதனுக்கு நலனையே கொண்டுவருகின்றது.

நோன்பை கவனமாக நோற்பவன் தனது தொழிலும் மிகக் கவனமாகவே இருப்பான். பொய், புரட்டு, ஏமாற்றுதல், மோசடி, நேரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தல் போன்றவற்றிலிருந்து நிச்சயம் தவிர்ந்திருப்பான். இது உற்பத்தி மேம்பாட்டுக்கு வழிவகுக்குமேயன்றி வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தமாட்டாது.

(ஆ) திருடனின் கையை வெட்டுதல்?

ஷரீஆவின் குற்றவியல் தண்டனைகளில் திருடனின் கையை வெட்டுதல் என்பது காட்டுமிராண்டிச் சட்டம், அது அன்றைய மிலேச்சத்தனமான அரேபிய நாடோடிச் சமூகத்துக்கே பொருத்தம் என சிலர் வாதிடுகின்றனர். இந்த வாதத்தில் ஷரீஆ கொண்டுவந்த நலனும் சட்டவசனமும் முரண்படுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். உண்மை அவ்வாறன்று,

முதலாவது குற்றவியல் சட்டம் என்பது முழு ஷரீஆ சட்டத்தையும் குறிக்காது. மாறாக ஷரீஆவின் ஒரு சிறிய அலகு ஆகும். திருடனுக்குரிய தண்டனையை வழங்க முன்னர் அதற்கென்ற நிபந்தனைகள் உள்ளன. அவை கடைபிடிக்கப்படாமல் தண்டனை வழங்கப்பட முடியாது.

இரண்டாவது இஸ்லாமிய குற்றவியல் தண்டனைகள் மக்களுக்கு எச்சரிக்கையாகவும் - குறைந்த செலவில் நேரவிரய மின்றி - இலகுவாக நிறைவேற்ற முடியுமான இயல்பைக் கொண்டதாகவும் உள்ளன.

மூன்றாவது திருடனின் கையை வெட்டும் சட்டத்தை வெறுமனே விளம்பரப் படுத்திய மாத்திரத்திலே எத்தனையோ உண்மையான திருடர்களை திருட்டை விட்டும் எச்சரிப்பதோடு மக்களின் சொத்துகளுக்கும் உத்தரவாதம் பெறப்படுகின்றது. இத்தண்டனையை ஒரு சில உண்மையான திருடர்களுக்கேனும் அமுலாக்கப்படும் போது இந்த நலன் உண்மையாகின்றது. மறுபுறத்தில் திருடர்களுக்கு இதற்குப்பதிலாக சிறைத் தண்டனை வழங்கி அவனை முடக்கிவைப்பதை விட பகுதியளவு சேதத்துடன் மீண்டும் திருட்டுக்

குற்றத்தை நெருங்காத வகையில் தண்டனை வழங்குவது சாலச் சிறந்தது. இன்று சிறைச்சாலை கூட குற்றங்களை கற்பிகளும் பள்ளிக்கூடங்களாக மாறியுள்ளன. குற்றவாளிகள் சிறையிலிருந்து வெளியேறும் போது கூட்டாக சேர்ந்து குற்றங்களை மேற்கொள்கின்றார்கள்.

23ம் பக்கத் தொடர்...

முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று அத்திருவசனங்களை ஆழமாகவும், விரிவாகவும் விளக்கும் முயற்சிகள் இன்சா அல்லாஹ் மறுமை வரை தொடரும். அல்லாஹ் அவனது மகத்தான ஞானம், கருணையின் அடிப்படையில் எங்களுக்கு தீர்ப்பு வழங்குவானாக!

அஸதின் அல்குர்ஆனின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும், அதன் பொருள் சிறப்பு, மொழிவளத்தையும் பலர் பாராட்டிப் பேசியுள்ளனர். ஆனால் அஸத் தனது மொழிபெயர்ப்பு முழுமைத்துவமான தன்று, காலம், நேரம் என்பவற்றின் எல்லைக்கும், வரம்புக்கும் உட்பட்டது என்பதை உணர்ந்திருந்தார். அல்குர்ஆனை ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்த இன்னொரு புகழ்பெற்ற குர்ஆன் மொழிபெயர்ப்பாளரான அப்துல்லாஹ் யூஸுப் அலியிடம் ஒரு இளைஞர் ஆங்கிலத்தில் மிகச் சிறந்த அல்குர்ஆன் மொழி பெயர்ப்பு எது எனக் கேட்டான். புகழ் பெற்ற அவரது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பே சிறந்தது என யூஸுப் அலி பதிலளிப்பார் என அந்த இளைஞன் எதிர்பார்த்தான். ஆனால் அவனது எதிர்பார்ப்பிற்கு மாற்றமாக “இளைஞனே அல்குர்ஆனின் மிகச் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு காலமாகும். “The best translator of the Qran is time.” என்றார்.

‘அஸ்லாஹ்வின் பூமி என்ற அஸ்தர்ஆனிய கோட்பாடும், சிறுபான்மை முஸ்லிம்களின் வாழ்வியலும்

பேராசிரியர் மு.தஸ் அல்கதீபுடனான கலந்துரையாடல்

ஸகி பவ்ஸ் நளீமி

மு.தஸ் அல்கதீப் ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு :

நவீன இஸ்லாமிய சிந்தனை தொடர்பான கருத்தாடலில் பங்கேற்று வரும் மிக முக்கியமான சிந்தனையாளராக கலாநிதி மு.தஸ் அல்கதீப் கருதப்படுகிறார். குறிப்பாக, நடுநிலை இஸ்லாமிய சிந்தனையாளர்கள் வட்டத்தில் அதிக கவனயீர்ப்பைப் பெற்று வரும் ஆய்வாளர் என்றும் இவரை அடையாளப்படுத்தலாம். அதிலும் சமகால சிந்தனையாளர்களுக்கு மத்தியில் “விமர்சன ஆய்வாளர்” (Critical Researcher) எனப் புனைப் பெயரால் அழைக்கப்படுபவர். இப்புனைப் பெயரை கலாநிதி மு.தஸ் அல்கதீபை சுட்டுவதற்கு முதலாவது பயன்படுத்தியவர் இமாம் யூசுப் அல்கர்ளாவி என்பதும் சிறப்பான அம்சமாகும். சிரியாவின் டமஸ்கஸ் நகரினை பூர்வீகமாகக் கொண்ட இவர்,

தற்போது கட்டார் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் இயங்கும் இஸ்லாமிய சட்டவாக்கத் திற்கும், பண்பாட்டிற்குமான ஆய்வு நிறுவனத்தின் (CILE) “இஸ்லாமிய முறைமையியல்” துறை (Islamic Methodology) பேராசிரியராக பணியாற்றுகிறார். நவீன இஸ்லாமிய சிந்தனை, அரசியல் இஸ்லாம், இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நடைமுறைப்படுத்தல், வன்முறைக் கருத்தியல் மற்றும் சிறுபான்மை முஸ்லிம்களுக்கான பிக்ஷ் என்ற பல்வேறு தலைப்புகளில் கலாநிதி மு.தஸ் அல்கதீபுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட கலந்துரையாடலை இக்கட்டுரை தொகுத்தளிக்கிறது.

நவீன இஸ்லாமிய சிந்தனை மற்றும் மறுமலர்ச்சி சிந்தனை தொடர்பாக ஏராளமான ஆய்வுகளில் நீங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த வகையில், 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் மறுமலர்ச்சி

சிந்தனைகளின் போக்குகளைப் பற்றிய தங்களது மதிப்பீட்டை விரிவாகக் கூறமுடியுமா?

மு. தஸ் அல்கதீப் : உண்மையில், முஸ்லிம் சமூக சீர்திருத்தம் “அல்இஸ்லாஹ்” அல்லது எழுச்சி “அந்நஹ்ழா” என்ற இரு எண்ணக் கருக்களைச் சூழவே 19ஆம் நூற்றாண்டில் சமூகமாற்றப் பணிகள் ஆரம்பித்தன. 20 ஆம் நூற்றாண்டில் நடுப்பகுதியிலேயே இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சி (அத்தஜீத்) என்ற சிந்தனைத் தளத்தை நோக்கி சமூகமாற்ற வேலைத்திட்டங்கள் பரிமாணம் பெற்றது. இதுவோர் நுணுக்கமான தளமாற்றமாகும். இதனை அக்காலப் பிரிவில் முன்வைக்கப்பட்ட மூன்று கேள்விகளுக்கு ஊடாக புரிந்து கொள்ள முடியும். முதலாவதாக, ஏன் மேற்குலகு முன்னேறியுள்ளது? என்ற கேள்விக்கு இஸ்லாமிய சிந்தனையாளர்கள் விடை தேடினார்கள். இரண்டாவதாக, ஏன் முஸ்லிம்கள் பின்னடைந்துள்ளார்கள்? என்ற கேள்வியை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தினார்கள். மூன்றாவதாக, முஸ்லிம்களின் வீழ்ச்சியால் உலகம் இழந்தது என்ன? என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். கடைசியாக, எமது எழுச்சிப் பயணம் ஏன் மெல்லமாக நகர்கிறது? என்பதற்கான விடையை தேடிச் செல்கிறார்கள். இதுவே நவீன இஸ்லாமிய சிந்தனையை தோற்றுவித்துள்ள நான்கு பிரதான வினாக்களாகும். இதற்கான விடை தேடிச் செல்லும் பயணத்தின் கட்டங்களே “சீர்திருத்தம்” “எழுச்சி” மற்றும் “மறுமலர்ச்சி” என்பனவாகும்.

நான் ஏற்கனவே கூறிப்பிட்ட நான்கு கேள்விகளுக்கும் விடை தேடிய

இஸ்லாமிய சிந்தனையாளர்கள் பல்வேறு சமூக எழுச்சித் திட்டங்களை முன்வைத்தார்கள். இஸ்லாமிய சீர்திருத்த சிந்தனை பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் வரலாற்றாசிரியர்கள் இரண்டு கட்டங்களாக அதனை வகைப்படுத்துவார்கள். ஐமாலுத் தீன் ஆப்கானி, அப்துஹ் போன்றவர்கள் முன்னெடுத்த “சீர்திருத்த முயற்சிகள்” (இஸ்லாஹ்) முதலாவது கட்டத்தைச் சார்ந்ததாகும். இதன் போது “எவ்வாறு நாம் முன்னேறுவது?” என்ற கேள்வி தாக்கரமானதாக அமைந்திருந்தது. இரண்டாவது, “எழுச்சி” (இஹ்யா அல்லது தஜீத்) என்ற இமாம் ஹசனூல் பன்னா மற்றும் ரஃதீ ரிழா முன்னெடுத்த பணிகளைக் குறிப்பிடுவார்கள். இவர்கள் ‘எவ்வாறு எமது தனித்துவத்தை பாதுகாத்த நிலையில் எழுச்சியடைவது?’ என சிந்தித்தார்கள். இதுவே, பொதுவாக நவீன மறுமலர்ச்சி சிந்தனை பற்றி ஆய்வு செய்யும் ரிழ்வான் செய்யத் போன்றவர்கள் அடையாளப்படுத்தும் பிரிப்பாகும். இந்த அகன்ற பிரிப்பிற்கு உள்ளாலும் நியாயமான வகைப்படுத்தல்களை மேற்கொள்ள முடியும் என்பது எனது தனிப்பட்ட அவதானமாகும்.

இந்தப் பின்புலத்தில், முதலாவதாக, மேற்குலக முன்னேற்றங்களை உள்வாங்கிய நிலையில் இஸ்லாமிய புலமை மரபுடன் தொடர்பு அறுபடாமலும் முஸ்லிம் சமூக எழுச்சியை ஏற்படுத்த முடியும் என வாதித்த ஹருத் தீன் அத்தானூசி மற்றும் ரபாஹ் தஹ்தாவி மற்றும் இந்த பாரம்பரியத்தை பின்பற்றி சமூக சீர்திருத்த செயற்திட்டத்தில் உழைத்தவர்களை வகைப்படுத்தலாம். அடுத்து, இஸ்லாமிய மார்க்கம் பற்றிய புரிதலை

சீர்திருத்தம் செய்தல் (இஸ்லாஹு தீனி) மற்றும் கல்விக் கொள்கை பாடத்திட்டம் போன்றவற்றில் சீர்திருத்தம் செய்வதனுடாக சமூக மாற்றத்தை சாதித்துக் கொள்ள முடியும் என சிந்தித்த முஹம்மத் அப்துஹுவை பின்பற்றி எழுந்த சிந்தனைப் பாரம்பரியத்தை இரண்டாது வகைப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரலாம். மேலும், இஸ்லாமிய தேசம், கிலாபத்தை மீட்டிப் பெறல், முஸ்லிம் உம்மாவின் தனித்துவம் பேணல் என்ற அடிப்படைகளைத் தாங்கி எழுந்த இமாம் பன்னாவின் சிந்தனைப் பாடசாலை மூன்றாவது அணியினராக அடையாளப்படுத்தலாம். அதே காலப்பிரிவில் மாலிக் பின் நபி வழிநடாத்திய “இஸ்லாத்திற்கான நாகரீக விளக்கம்” “முஸ்லிம் உம்மாவின் சுயவிசாரனை” என்ற கருப்பொருளைத் தாங்கிய சிந்தனைப் பள்ளி நான்காவது அணியினர் என வெளிச்சமிட்டுக் காட்ட முடியும். இங்கு, மாலிக் பின் நபியின் எழுச்சித் திட்டம் “அரசியல் எழுச்சிக்கு” அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்த இமாம் பன்னாவின் எழுச்சித் திட்டத்திற்கு விமர்சனம் செய்யும் முகமாகவே முன்வைக்கப்பட்டது என்பதனைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். 1980களின் பிற்பட்ட காலத்தில் இஸ்லாமிய சிந்தனையை சீர்திருத்தம் செய்தல் மற்றும் அறிவை இஸ்லாமிய மயப்படுத்தல் போன்ற விவாதங்களை முஸ்லிம் சமூக எழுச்சிக்கான அடிப்படைகளாக நோக்கிய சிந்தனைப் பள்ளியை ஐந்தாவது மறுமலாச்சி சிந்தனை மரபாக வகைப்படுத்த முடியும்.

இத்தனை வித்தியாசமான முயற்சிகளின் பின்பும் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கான

மறுமலாச்சித் திட்டம் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை சாதித்துக் கொள்ள முடியாமைக்கான காரணங்களும் ஆராயப்பட வேண்டும். அந்த வகையில், முதலாவது ஒரு தனிநபர், இயக்கம் அல்லது கட்சி என்ற கட்டமைப்பைக் கொண்டதாகவே மறுமலாச்சி சிந்தனை சமூகத்திற்கு முன்வைக்கப்பட்டது. எனவே, இத்தகைய இயங்கு தளங்களினுடைய வெற்றியைத் தீர்மானிப்பதில் சிந்தனை, சமூக யதார்த்தம் மற்றும் அதிகாரம் என்ற முன்று காரணிகள் தொழிற்படுகின்றன. இஸ்லாமிய மறுமலாச்சித் திட்டத்திற்கு போதுமான வெற்றிகளை பெற்றுக் கொள்வதில் “அதிகாரம்” மற்றும் “சமூக யதார்த்தம்” என்ற இரண்டுமே தொடர்ந்தும் சவாலானதாக அமைந்துள்ளது. ஏனெனில், அரபுலக அரசியல் கட்டமைப்புகள் முறையான தேசிய அரசுகளாகவோ, சிவில் அரசுகளாகவோ அமையவில்லை. மாறாக, பழைமை வாய்ந்த சர்வதிகாரக் கட்டமைப்புகளுக்கு நவீன தேச அரசுகளின் சட்டகத்தை போர்த்திய நிலையே காணப்படுகிறது. இத்தகைய நேர்முரணான அரசியல் சூழலில் தெளிவானதொரு சிந்தனையை நகர்த்திச் செல்வதென்பது கடினமானது. மறுபுறம், மேற்குலக வல்லரசுகளது அரசியல் நலன்கள், மேற்கு மயமாக்கல் அல்லது நவீனமயமாக்கல் என்ற போர்வையில் நுழைந்த தீவிர மதச்சார்பற்றவாதம் என்பதும் எதிர்மறை விளைவுகளை இஸ்லாமிய சீர்திருத்த செயற்திட்டத்தின் மீது ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

கேள்வி: “இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நிலைநாட்டுதல்” என்ற கருத்தாடல

நவீன இஸ்லாமிய இயக்கங்கள் மற்றும் கட்சிகளது நிகழ்ச்சி நிரலில் காத்திரமான இடம் பிடித்ததொரு அம்சமாகும். இஸ்லாமிய சமூக சீர்திருத்த செயற் திட்டம் பற்றிய நீண்ட வரலாற்றுத் தொடரில் “இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நிலைநாட்டல்” பற்றி விவாதத்தை நீங்கள் எவ்வாறு விளக்குகிறீர்கள்?

மு.தஸ் அல்கதீப் : “இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நிலைநாட்டுதல்” என்ற அம்சத்தை ஓர் அரசியல் சுலோகமாகவே பலரும் பயன்படுத்துகின்றனர். குறிப்பாக, கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் 70,80 களின் பின்பு இஸ்லாமிய இயக்கங் களது அரசியல் பங்குபற்றல்கள் “இஸ்லா மிய ஷரீஆவை நிலைநாட்டுதல்” என்ப தனை தமது அரசியல் பிரச்சாரத்திற் கான கருவியாக ,சட்டபூர்வத் தன்மைக் கான அளவுகோளாக அல்லது அரசியல் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்ட பதப்பிரயோக மாக விளம்பரப்படுத்தின. இதனால், “இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நிலைநாட்டுதல்” பற்றிய கலந்துரையாடலில் உண்மையில் குறித்த சொல் எதனை நாடி நிற்கிறது என்ற ஆய்வுகள் போதுமானளவு இடம்பெறவில்லை. இஸ்லாமிய சரீஆ என்பது தீன் ஆகும். அதில், வணக்க வழிபாடுகள் , நம்பிக்கை சார்ந்த அம்சங்கள் , பிக்ஹ் சட்டம் சார்ந்தவை மற்றும் சட்டம் சார்ந்தவை (Constitutional Law) என பல்வேறு அம்சங்கள் உள்ளடங்குகின்றன. இஸ்லாமிய அரசியல் இயக்கங்களது பரிபாசையில் “இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நிலைநாட்டுதல்” என்பதற்கூடாக சட்டயாப்பு சார்ந்த பகுதியையே அவை நாடுகின்றன.

உதாரணமாக, குற்றவியல் சட்டங்கள், தனியார் சட்டங்கள் போன்றன. எனது புரிதலின்படி, “இஸ்லாமிய சரீஆவை நிலைநாட்டுதல்” என்ற இஸ்லாமிய அரசியல் இயக்கங்களது சுலோகம் மூன்று சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

முதலாவதாக, இஸ்லாமிய ஷரீஆ முழுமையாகவே அகற்றப்பட்டு விட்டன என்ற பதிவினை குறித்த சுலோகம் தோற்றுவித்துள்ளன. இரண்டாவது, இஸ்லாமிய ஷரீஆ என்பது வெறுமனே சட்டயாப்பு சார்ந்தவை மாத்திரமே என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது, ஷரீஆவை நிலைநாட்டல் என்பது முழுமையாகவே நாட்டின் அரச அதிகாரத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது என்ற விளக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஆனால், வரலாறு நெடுகிலும் சரி, இன்றும் சரி இஸ்லாமிய ஷரீஆ நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருந்ததில்லை. பல்வேறு மட்டங்களில் , பல்வேறு தரத்தில் இஸ்லாமிய ஷரீஆ நடைமுறையில் இருக்கிறது. அதுபோலவே, இஸ்லாமிய ஷரீஆ முழுமையாக வரலாற்றில் எப்போதும் செயற்படுத்தப்படவுமில்லை. மட்டுமன்றி, இவ்விடயத்தில் மற்றொரு மிக முக்கியமான விடயத்தையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது, நம்பிக் கைக் கோட்பாடுகள் , மனித செயற்பாடுகள் என்ற இரண்டு அம்சங்களை இஸ்லா மிய ஷரீஆ கொண்டுள்ளது. கோட்பாடு சார்ந்த அம்சங்கள் நிலையானவை மற்றும் மாறாத் தன்மை கொண்டவை. ஆனால், மனித செயற்பாடு என்பது நிலையானதுமல்ல , நிறைவு பெறக் கூடியதுமல்ல. எனவே, இஸ்லாமிய

ஷரீஆவை செயற்படுத்தல் என்பது ஓர் தொடர்ச்சியான இயக்கமே (Continuous Process) அன்றி, செயற்படுத்தி முடித்தல் என பொருள் கோடல் செய்வது பிழையானதாகும். சிலபோது “இஸ்லாமிய ஷரீஆவை நிலைநாட்டுதல்” என்ற சலோகம் “நடைமுறைப்படுத்தி முடித்தல்” என உட்பொருளை மறைமுகமாகத் தருகிறது. இந்தப் பின்புலத்தில் வரலாறு நெடுகிலும் பூரணத்துவத்தை நோக்கி இஸ்லாமிய ஷரீஆ கட்டம் கட்டமாக நகர்ந்து வந்திருக்கிறது. இன்னும், அது நகரும் என்பதே அதன் இயல்பாகும்.

கேள்வி : *இஸ்லாமிய உலகில் “ஸலபிய்யா ஜிஹாதிய்யா” (ஸலபி ஜிஹாத் கருத்தியல்) தாக்கரமான தோற்றப்பாடாக எழுந்துள்ளது. இதன் பின்னணி என்ன? இவர்கள் முன்வைக்கும் கருத்தியலின் அடிப்படைகள் யாவை? மற்றும் இதனை எதிர்கொள்வதற்கான வழிமுறைகளாக எதனை நீங்கள் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?*

மு.தஸ் அல்கதீப் : பொதுவாகவே வன்முறைக் குழுக்களுக்கும், இஸ்லாமிய சட்டவசனங்களுக்கும் இடையில் தொடர்பிருப்பதாகவே கருதப்படுகிறது. உண்மையில், இது யதார்த்தத்திற்கு முரணானதாகும். ஏனெனில், இஸ்லாமிய சட்டவசனங்கள் நூற்றாண்டு கால வரலாற்றைக் கொண்டவை. வன்முறைக் குழுக்களது தோற்றப்பாடு வெறும் மூன்று தசாப்த நீட்சியை மட்டுமே கொண்டது. மறுபுறம், பல்வேறு உளவியல், அரசியல் மற்றும் சமூகவியல் காரணிகளே வன்முறைக் குழுக்களை தோற்றுவிக்கின்றன. தமது செயற்பாடு

களுக்கு கருவியாக சட்டவசனங்களை பயன்படுத்துகின்றனர். அதேபோல், இன்று ஒரு இளைஞன் வன்முறைக் குழுக்களுடன் இணைந்து கொண்டால், அதற்கு தூண்டல் காரணியாக சட்டவசனமா? அல்லது சூழல் பின்புலமா? தொழிற்பட்டிருக்கிறது என ஆய்வு செய்ய முடியாது. இதற்கு விடை காண்பதிலூடாக சட்டவசனத்திற்கும், வன்முறைத் தோற்றப்பாட்டிற்கும் இடையிலான உறவை வரையறை செய்யவும் முடியாது. சமகால முஸ்லிம் உலக வன்முறைக் குழுக்கள் பற்றிய தேடலில் பிரதானமாக அலசப்பட வேண்டிய பகுதி இதுவாகும்.

அடுத்து, சகல வன்முறைக் குழுக்களும் “சமகால உலக ஒழுங்கு மேற்குலக அடிப்படையைக் கொண்டது. எனவே சட்டபூர்வமற்றது” என்ற சிந்தனையிலேயே ஒற்றுமைப்படுகின்றன. 1924 இல் இஸ்லாமிய கிலாபத்தின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்தெழுந்த அல்லது வரையப்பட்ட அரபுலக வரைபடத்தை இவை அங்கீகரிப்பதில்லை. அதனை அங்கீகரிப்பதனையும் அவை கிரிமினல் குற்றமாகவே நோக்குகின்றன. புதிதாக உருவாக்கம் பெற்ற நாடுகளை ஆட்சி செய்பவர்களை “தெளிவான காபிர்கள்” என இவை கூறுகின்றன. அல்லாஹ்வின் சட்டங்களை மேற்குலக மதச்சார்பற்ற சட்டங்கள் இல்லாமல் செய்து விட்டன என்பதும் இவ்வியக்கங்களது ஒரு பொது வாதமாகும். சுருக்கமாக, நவீன ஒழுங்கை சட்டபூர்வமற்றதாக மாற்றுதல், அதற்கு எதிராக ஜிஹாதைப் பிரகடனம் செய்தல், ஆட்சியாளர்களை காபிர்களாக

பிரகடனம் செய்தல், அவர்களுக்கு எதிராக போராடுதல், இறுதியாக புதிய உலக ஒழுங்கை தோற்றுவித்து இஸ்லாமிய சட்டங்களை நிலைநாட்டுதல் என்பதே வன்முறைக் குழுக்களது மாற்றத்திற்கான படிமுறை ஒழுங்காகும். இந்த பரந்த சட்டகத்திற்குள்ளால் “இஸ்லாமிய தேசத்தை” அல்லது “கிலாபத்தை” அடைவது எப்படி? என்ற கிளையம் சங்களில் வன்முறைக் குழுக்கள் முரண்பட்டுக் கொள்கின்றன. ஆனால், ஏற்கனவே மேற்சொன்ன அடிப்படைகளில் அனைத்து குழுக்களும் உடன்படுகின்றன.

அதனோடிணைந்த வகையில், இன்றைய வன்முறைச் சிந்தனையை தோற்றுவித்ததில் அல்இஹ்பான் அல்முஸ்லி முன் இயக்கத்தின் இலக்கியங்களுக்கும், அதன் கோட்பாட்டாளர் சஹீத் செய்யத் குத்ப் (ரஹ்) அவர்களுக்கும் நியாயமான பங்கிருக்கிறது. குறிப்பாக, இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளையும், செயற்பாடுகளையும் முழுமையான “அரசியல் முலாம்” பூசப்பட்டதாகவே ஆரம்பமாக இ.வான்கள் அறிமுகம் செய்தனர். இஸ்லாமிய கிலாபத்தை மீட்டிப் பெறுவதும், அதனை அடைவதற்கு சாதனமாக இஸ்லாமிய தேசங்களை உருவாக்குவதுமே ஆரம்பகட்ட சர்வதேசம் தழுவிய செயற்திட்டம் என இ.வான்கள் வாதிட்டனர். செய்யத் குத்ப் அறிமுகம் செய்த ஜாஹிலிய்யா, ஹாகிமிய்யா மற்றும் சமூகங்களை தக்பீர் செய்யும் சிந்தனைப் பாங்கு என்பன வன்முறைக் குழுக்களின் உளவியலில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன.

இக்கருத்துகளே தவ்ஹீத் ரூபிய்யா, உலுஹிய்யா மற்றும் தவ்ஹீதுல்லாஹ் பித் தஷ்ரஹ் என மூன்று பிரிவுகளாக தவ்ஹீதை வகைப்படுத்தும் அளவுக்கு வன்முறைக் குழுக்களை இட்டுச்சென்றன. தமது கோட்பாடுகளை வன்முறைக் குழுக்கள் கையாளும் முறைமையை இ.வான்கள் ஒருபோதும் அங்கீகரிக்கப் போவதில்லை. ஏனெனில், இ.வான்கள் ஆரம்பநாள் முதல் “சமாதானமான வழிமுறைகளையே” போராட்டத்திற்கான அடிப்படையாக நோக்கி வந்துள்ளார்கள்.

வன்முறைக் குழுக்கள் முன்வைக்கும் கருத்தியலுக்கு காத்திரமான விமர்சன நோக்கை யாரும் தெளிவாக முன்வைக்க வில்லை என்பதே எனது தனிப்பட்ட நிலைப்பாடாகும். எவ்வாறு வன்முறைக் குழுக்கள் தங்களது வாதங்களை கட்டியெழுப்புவதற்காக “மரபுவழி இஸ்லாமிய பிக்ஹை” ஆதாரமாகக் கொள்கின்றார்களோ, அதுபோலவே அதனை விமர்சனம் செய்யும் இலக்கியங்களும் மரபுவழி பிக்ஹின் எல்லை களுக்குள் மாத்திரம் நின்று ஆய்வு செய்ய முற்படுகின்றன. பிக்ஹின் கிளையம்சங்களுக்குள் வன்முறைக் குழுக்களுக்கு பதில் சொல்ல முற்படும் சிந்தனையாளர்களும் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். மாறாக, இஸ்லாமிய பிக்ஹின் மொத்தமான பார்வை அல்லது முழுமையான கட்டமைப்பைத் தழுவி பொருத்தமானதொரு விமர்சனத்தை எவரும் முன்வைக்கவில்லை. விளைவாக, இருதரப்பு வாதங்களையும் நோக்கும் ஒரு பொதுமகன் “இஸ்லாமிய சட்டவசனங்களில் அல்லது பிக்ஹில்

உள்ள கோளாறுகளே வன்முறைக் குழுக்களின் தோற்றத்திற்கும், அதற்கெதிரான முகாம்களையும் தோற்று வித்துள்ளன என்ற முடிவுக்கு வரும் நிலை காணப்படுகிறது.

உண்மையில், மரபு வழி இஸ்லாமிய பிக்ஹில் எவ்வித கோளாறுகளும் இல்லை. ஆனால், மரபுவழி இஸ்லாமிய பிக்ஹு தோற்றம் பெற்ற உலக ஒழுங்கிலிருந்து நவீன தேசஅரசுகளை மையப்படுத்திய உலக ஒழுங்கு பாரிய வித்தியாசங்களைக் கொண்டுள்ளது. எனவே, மரபுவழி பிக்ஹின் நிலைப்பாடுகளை சமகால உலகில் பொருத்திப் பார்ப்பதும், அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிகழ்வுகளுக்கு மார்க்கத் தீர்ப்பளிப்பதும் “முறையியல் தவறுகளை” (Methodical and System Crisis) ஏற்படுத்தும் என்பது நிதர்சனமானது. இத்தகைய மரபு வழி பிக்ஹு மற்றும் சமகால உலக ஒழுங்கை மையப்படுத்திய விமர்சன நோக்குகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். இன்னும் இவை பிக்ஹின் மொத்தமான பார்வையையும், காலமாற்றத்திற்கு ஏற்பவும், உலக ஒழுங்கின் மாற்றத்திற்கு ஏற்பவும் எவ்வாறு மொத்தமான பிக்ஹின் பிரயோகத்தன்மை வேறுபடுகிறது என்ற புரிதலை ஏற்படுத்தக் கூடும். இதுவே, வன்முறைச் சிந்தனைக்கு எதிரான காத்திரமான விமர்சனமாக அமையும் எனவும் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

கேள்வி : நீங்கள் “சிறுபான்மை முஸ்லிம்களுக்கான பிக்ஹு” என்ற கோட்பாட்டினை விமர்சனம் செய்கிறீர்

கள். அதன் அடிப்படைகள் மற்றும் முறைமைகள் நுணுக்கமானவை அல்ல என்பதே உங்களது வாதமாகும். அதற்கு பகரமாக “அல்லாஹ்வின் பூமி” என்ற அல்குர்ஆனின் சிந்தனையை அடி யொட்டியே சிறுபான்மையின் வாழ் வொழுங்கு கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் எனக் கூறுகிறீர்கள். அல்லாஹ்வின் பூமி என்ற சிந்தனையின் பரிமாணங்களை தொட்டுக் காட்ட முடியுமா?

“அல்லாஹ்வின் பூமி” என்பது மிக நுணுக்கமான அல்குர்ஆனியப் பிரயோகமாகும். “பூமியின் பிரதிநிதிகள்” (குலாபஉல் அர்ழ்) என்ற மற்றொரு பிரயோகத்தையும் அதே அர்த்தத்தில் அல்குர்ஆன் பயன்படுத்துகிறது. அல்லாஹ்வின் பூமி “அர்முல்லாஹ்” என்பது பூமி அடிப்படையில் யாருக்குச் சொந்தமானது என்பதனையே அடையாளப்படுத்துகிறது. ஸுரா அல்அ.ராபின் 128 வது வசனம் “பூமி நிச்சியமாக அல்லாஹ்வுக்கு உரிமையானது” எனக் கூறுகிறது. அல்லாஹ்வின் பூமி என்ற சொல் மூன்று அம்சங்களைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. முதலாவது, நடமாடும் உரிமை (ஹூரிய்யதுல் ஹரகா), இரண்டாவது பூமியைக் கட்டியெழுப்பும் உரிமை, பொது நன்மைகளை வாழவைக்கும் உரிமை என்பனவாகும். இக்கருத்தை இறைத் தூதர் நபி (ஸல்) அவர்களுடைய ஹதீஸ்களிலும் காண முடியும். ஒரு முறை நபி (ஸல்) அவர்கள் : “பூமி அல்லாஹ்வுடையது. எனவே, நீங்கள் எங்கு ஒரு நலவைக் கண்டாலும், அல்லாஹ்வை அஞ்சி அதனை செய்து விடுவீராக”.

இத்தகைய அல்லாஹ்வின் பூமி என்ற பரந்த அல்குர்ஆனிய சிந்தனையின் ஒளியில் சிறுபான்மை முஸ்லிம்களின் வாழ்வியல், அது குறித்த பிரச்சினைகள், சவால்கள் அலசப்பட வேண்டும் என நினைக்கிறேன். ஆனால், தற்போது நாம் விவாதிக்கும் “சிறுபான்மைக்கான வாழ்வியல் ஒழுங்கு” வெறுமனே சட்டப் பார்வைக்குள் ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வு முறை சுருங்கிக் காணப்படுகிறது. அதிலும், அதிகமான எமது பத்வாக்களும், நிலைப்பாடுகளும் தாருல் இஸ்லாம், தாருல் குப்ர் என்ற இரட்டைப் பார்வையின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன. இதனை அல்லாமா யூசுப் அல்கர்ளாவியின் “முஸ்லிம் சிறுபான்மைக்கான பிக்ஹு” என்ற நூலிலும் காணலாம். இவ்வடிப்படையில் சிறுபான்மை முஸ்லிம்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை, சிக்கல்களை மற்றும் அவர்களது சிறப்பான தேசியப் பங்கேற்பை வரையறை செய்வதே பொருத்தமானது என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். மட்டுமன்றி, அவர்களுக்கான பிக்ஹும் கூட இத்தகைய பரந்த கண்ணோட்டத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். இது நீண்ட கலந்துரையாடலுக்குரிய விடயமாகும்.

“அமானிதங்களை
 அவற்றிற்குரியவர்களிடம் நீங்கள்
 ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும்
 மனிதர்களிடையே நீங்கள் தீர்ப்புக்
 கூறினால் நீதத்துடன் தீர்ப்புக் கூற
 வேண்டும் என்றும் நிச்சயமாக
 அல்லாஹ் உங்களுக்குக்
 கட்டளையிடுகிறான். [22:4]

33ம் பக்கத் தொடர்...
 வகையில் பாதுகாத்தல் கோட்பாடு அமைந்துள்ளது. உயிர், மானம், பரம்பரை, அறிவு, செல்வம் என்பன இதில் அடங்கு கின்றன. எனவே இவற்றை பாதுகாக்கும் நோக்கிலே மகாஸித் ஷரீஆ கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றுக்கு ஏற்படும் அசாதாரண தீங்குகள் தனி மனிதனை கடுமையாக பாதிக்கின்றன. மனிதன் மிகப் பெரும் வளம் என்ற வகையில் அவனுக்கு ஏற்படுகின்ற பாதிப்புக்கள் நிச்சயம் அபிவிருத்தியில் பாதகமான தாக்கங்களை உண்டுபண்ணும்.

மகாஸித் அடிப்படையில் மனிதனின் தேவைகளை மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம். அத்தியவசியத் தேவைகள் (லருராத், அன்றாட தேவைகள் (ஹாஜ்ஜியாத்), ஆடம்பரத் தேவைகள். (தஹ்ஸீனிய்யாத்) என்பவையே அவை. இவை மகாஸித் துறையில் மகாஸித் ஷரீஆவின் படிநிலை ஒழுங்கு என்றும் அவசியத் தேவைகளின் பரிமாணம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இவை மனிதனை மாத்திரம் வைத்து நோக்காமல் குடும்பம், சமூகம், மனித இனம் அனைத்தையும் உள்ளடக்கி ஆய்வு செய்யும் போதே ஒரு சமூகத்தின் விருத்தி நிலை குறித்து பார்க்க முடியும். இந்த ஒழுங்கையே தாஹிர் இப்னு ஆஷர் போன்றவர்கள் கையாண்டதாக கலாநிதி ஜாஸிர் அவ்தா குறிப்பிடுகிறார். ஏனெனில் சமூகத்தில் உள்ள ஒரு தனி மனிதன் காணும் விருத்தியில் சமூகத்தின் முன்னேற்றம் அளவிடப் படுவதில்லை. அங்கு வாழ்கின்ற பெரும்பாலான மனிதர்களின் வாழ்க்கைத்தரச்சுட்டி நோக்கப்பட வேண்டும்.

இஸ்லாமிய சிந்தனை பழைய பிரதிகளுக்கான விஷேட விலைக்கழிவு

இஸ்லாமிய சிந்தனை ஆய்வுச் சஞ்சிகை; முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இஸ்லாமிய சிந்தனையை வளர்க்கும் நோக்கில் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்குமேலாக வெளிவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. மிகத்தரமான முதன்மையான இஸ்லாமிய ஆய்வுச் சஞ்சிகை என்ற ஸ்தானத்தைப் பெற்ற இது- தொடர்ந்தும் தனது தரத்தைப் பேணி வருவதனை பல மட்டத்தினரும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். முஸ்லிம் உலகில் அரபு, உர்து, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் வெளிவரும் இஸ்லாமிய சஞ்சிகைகளில் இடம்பெறும் முஸ்லிம் உலகின் தலைசிறந்த சிந்தனையாளர்களது கட்டுரைகளை மொழிமாற்றம் செய்தும், இலங்கையின் தலைசிறந்த அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிடுவதிலும் விஷேட கவனம் செலுத்தி வருகின்றது.

காலத்தின் தேவை குறித்தும், உயர்தர மாணவர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் இஸ்லாம் பாடவிதானங்களுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு கட்டுரைகளையும் நாம் பிரசுரித்து வந்துள்ளோம். அதிலும் குறிப்பாக கீழ்வரும் தலைப்புக்களிலும் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளமையை இங்கு குறிப்பிடலாம்:

- * அல்குர்ஆன் சிந்தனைகள்
- * ஹதீஸ் விளக்கங்கள்
- * பிக்ஹ் (இஸ்லாமிய சட்டங்கள்)* வரலாறுகள்
- * இஸ்லாமிய உலகு பற்றிய கண்ணோட்டங்கள்
- * நபி (ஸல்) அவர்களது ஸ்ரீரா
- * இஸ்லாமிய வாழ்க்கை முறை

எனவே, இலங்கையில் வெளிவரும் ஏக இஸ்லாமிய ஆய்வுச் சஞ்சிகை என்ற வகையிலும் தரமிக்க இஸ்லாமிய கலாபீடமொன்றின் வெளியீடு என்ற வகையிலும் இஸ்லாமிய சிந்தனை வாசகர்கள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றனர். எமது சமூகத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இந்த வாசகர் வட்டத்துடன் இணைந்து பயன்பெற வேண்டுமென்பது இஸ்லாமிய சிந்தனையின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

அந்தவகையில் எமது வெளியீட்டுப் பணியகத்தினால் வெளியிடப்பட்ட (1993 முதல் 2016வரையிலான) இஸ்லாமிய சிந்தனையின் 19 இதழ்கள் விற்பனைக்காக உள்ளன. அதனை நாம் விஷேட கழிவு விலையான ரூபா 630.00 வுக்கு வழங்குவதற்குத் தீர்மானித்துள்ளோம். தபால் செலவு ரூபா 150.00

பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவிரும்புவோர் கீழ்வரும் முகவரிக்கு காகக்கட்டளை (M.O)அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம். **The Manager, Naleemiah Bureau of Islamic Publications. P.O.Box. 01, Beruwala,**
(தொடர்புகளுக்கு : Mob: 0714427630)

“நடைமுறை சார்ந்து நடுநிலையாக
முன்வைக்கப்படும் ஒரு சீந்தனை
கனவுலகில் மீதந்த கொண்டு
எழுதப்படும் ஆயிரம் பக்கங்களை
விட சிறந்தது”

■ அல் இஸ்ஸத் பெகோவீச்